

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

05/2023

**Lời kinh của một linh hồn khiêm nhường và yêu mến làm
giãn được cơn nghĩa nộ của Chúa Cha và kéo xuống cả một
đại dương ân phúc (NK 320).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 05/2023

LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Tháng năm đến. Ở phương Tây, sau một mùa đông lạnh giá có khi đầy tuyết, băng thì mùa xuân đến mang lại sức sống cho cảnh vật. Người ta thấy cây đâm chồi nảy lộc sau mùa đông trơ trọi lá. Nhất là người ta thấy cây nở những nụ hoa đầy sức sống và xinh đẹp. Trong khung cảnh như thế Giáo hội mời gọi chúng ta kính Đức Mẹ: tháng hoa, tháng kính Đức Mẹ.

Ở Việt Nam, tháng hoa là dịp để chúng ta tỏ lộ ra bên ngoài bằng những bó hoa, những lời kinh, những bài hát, những điệu múa ... ca tụng Đức Mẹ. Nếu những hình thức bên ngoài đó diễn tả lòng yêu mến Đức Mẹ bên trong thì đó là những cách thức hoàn hảo diễn tả trọn vẹn tình yêu mến Đức Mẹ của cả con người toàn diện của chúng ta.

Thế nhưng chúng ta đừng quên Đức Mẹ cũng là "Đức Mẹ của Lòng Thương Xót". Trang tin của Hội đồng Giám mục Việt Nam viết về tước hiệu này như sau: "Một trong nhiều tước hiệu của Mẹ Maria là "Mẹ của Lòng Thương xót". Thực ra, trong lời Kinh Lạy Nữ Vương thường được đọc sau khi lần hạt Kinh Mân Côi, chúng ta kêu lên Mẹ bằng những lời này: "Lạy Nữ Vương, Mẹ nhân lành, làm cho chúng con được sống, được vui, được cậy,...". Trong những giờ phút thử thách, chúng ta hãy ngược nhìn lên Mẹ Maria. Khi chúng ta ngã, chúng ta hãy kêu lên với Mẹ và Mẹ sẽ nâng đỡ chúng ta.

Ước gì những lời của Thánh Bernard trong Kinh Hãy nhớ truyền cảm hứng giúp chúng ta đặt niềm tin tưởng vào Mẹ của Lòng Thương xót: "Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh Maria, là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ, xin bầu chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời".

Ước chi tước hiệu này này giúp chúng ta gia tăng lòng mến đối với Đức Mẹ.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT V PHỤC SINH, NĂM A

Bài Tin Mừng kêu gọi tín hữu đi theo Đức Giêsu, học với Ngài và sống với Ngài, bởi vì Ngài là Đường, Sự Thật và Sự Sống:

- Đức Giêsu là Đường vì Ngài dẫn tín hữu đến với Chúa Cha, nguồn hạnh phúc đích thực.
- Đức Giêsu là Sự Thật vì Ngài phát xuất từ Chúa Cha là nguồn chân lý, và Ngài dạy cho chúng ta biết Chúa Cha.
- Đức Giêsu là Sự Sống vì "sự sống đích thật là nhận biết Chúa Cha và Đấng Ngài sai đến" (Ga 17, 3).

1. Giáo Hội vừa thánh thiện vừa tội lỗi

Bài đọc thứ hai (thư Phêrô) trình bày về thánh thiện của Giáo Hội: Giáo Hội là "giống nòi được tuyển chọn, là hoàng gia chuyên lo tế tự, là dân thánh, dân riêng của Thiên Chúa". Vì thế tín hữu hãy "để Thiên Chúa dùng như những viên đá sống động xây nên ngôi đền thờ của Thánh Thần... dâng những của lễ thiêng liêng đẹp lòng Thiên Chúa...".

Nhưng bài đọc 1 (sách Công vụ) cho thấy trong cộng đoàn Giáo Hội vẫn có bất công, sinh ra tranh chấp và kêu ca. Thành thử "ngôi đền thờ của Thánh Thần" cũng khó mà xây dựng, những "viên đá sống động" khó mà ăn khớp với nhau, và "những của lễ thiêng liêng" khó mà đẹp lòng Thiên Chúa.

Tuy nhiên, bài Tin Mừng khuyến khích chúng ta hãy an tâm, cứ vững tin và trung thành đi theo Đức Giêsu thì mọi sự sẽ ổn, bởi vì Ngài là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.

2. Xao xuyên

Có biết bao điều làm cho con người xao xuyên: bệnh tật, khủng hoảng kinh tế, xa cách người thân v.v.

Đức Giêsu biết tất cả những điều đó, nhưng Ngài vẫn khuyên "Lòng chúng con đừng xao xuyên", vì Ngài nhìn mọi sự từ trên cao. Từ cao nhìn xuống, cái nhìn của Ngài bao quát hơn và thấy trọn vẹn hơn: Ngài không chỉ thấy hiện tại đang bế tắc mà

còn thấy tương lai xán lạn. Nhờ cái nhìn ấy nên mặc dù trong Vườn Cây Dầu, Ngài thấy hình như đang đứng trước ngõ bí nhưng Ngài vẫn tiến bước nên cuối cùng đã đến ánh sáng phục sinh.

Bởi thế, Ngài kêu gọi chúng ta: *"Anh em đừng xao xuyến. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy"*.

Nếu tin thì không còn xao xuyến nữa.

3. Chia sẻ công việc trong Giáo Hội

Những công việc trong Giáo Hội rất là nhiều, nhưng số Giám mục và Linh mục lại quá thiếu. Nhìn trong phạm vi một giáo xứ cũng thế: giáo dân thì đông nhưng những người lo việc thì ít. Chỉ có cha xứ, vài tu sĩ và một ít thành viên Hội đồng giáo xứ. Khủng hoảng?

Những cơn khủng hoảng này đã có ngay từ hồi Giáo Hội sơ khai. Và Giáo Hội sơ khai đã giải quyết một cách khéo léo bằng cách chia sẻ trách nhiệm: các tông đồ chuyên lo rao giảng Lời Chúa, các phó tế lo cho đời sống. Có lẽ từ kinh nghiệm này mà Thánh Phêrô đã đề ra nguyên tắc mọi người tham gia vào việc chung của Giáo Hội: *"Anh em hãy để Thiên Chúa*

dùng anh em như những viên đá sống động xây nên ngôi đền thờ Thánh Thần". Mỗi người đều là một viên đá. Người thì xây nền, người thì xây tường, người khác xây cổng v.v.

Thực ra, một cộng đoàn mà sinh động thì tất nhiên phát sinh thêm những công việc. Và nếu các thành viên của cộng đoàn thiết tha với sức sống của cộng đoàn thì sẽ biết cách thu xếp để chu toàn mọi công việc theo hướng cùng nhau chia sẻ trách nhiệm. Và được như thế thì chắc chắn "số các môn đệ sẽ ngày càng thêm đông".

Sự sống mới

Một bà đạo đức áy náy vì một vài tật xấu bà đã cố gắng hết sức mà vẫn không chữa được. Bà đến than thở với cha linh hướng. Ngài nói: "Con có để ý thấy không, vào mùa đông, lá sồi rụng nhiều, nhưng vẫn còn vài chiếc. Gió đông thổi mạnh cũng không làm chúng rụng xuống. Nhưng khi mùa xuân đến, chúng tự động rụng nhường chỗ cho lá non nảy lộc. Vậy cái gì làm cho chúng rơi rụng? Thưa đó là sự sống mới lưu chuyển trong thân cây. Với chúng ta cũng vậy, khi sự sống mới của Đức Kitô nảy nở trong đời sống, ta sẽ mau thắng tiến trên đường đạo đức".

CHÚA NHẬT VI PHỤC SINH, NĂM A

Đức tin luôn bị xử án

Bài đọc 2 hôm nay trích từ thư thứ nhất của Thánh Phêrô gởi các tín hữu để an ủi và khuyến khích họ giữ vững đức tin trong hoàn cảnh bị nghi kỵ, thù ghét và bách hại. Tại sao hôm nay Giáo Hội muốn cho chúng ta nghe lại đoạn thư ấy?

Thưa vì sự bách hại, dưới hình thức này hay hình thức khác, là điều tín hữu không thể tránh nếu họ thực sự sống Tin Mừng. Ta còn có thể nói: chịu bách hại là một thành phần của việc sống đức tin. Lịch sử đã cho thấy rằng khi Giáo Hội gặp bách hại thì đức tin của tín hữu mạnh thêm; còn khi Giáo Hội bình an thì đức tin yếu đi.

Bởi thế, trước tiên là Đức Giêsu, và kế đó là Thánh Phêrô trong đoạn thư hôm nay, không coi bách hại là một tai họa, nhưng trái lại là một mối phúc: *"Phúc cho anh em khi vì Con Người mà bị người ta oán ghét, khai trừ, sỉ vả và bị xoá tên như đồ xấu xa. Ngày đó anh em hãy vui mừng nhảy múa, vì này đây phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Bởi lẽ các ngôn sứ cũng đã từng bị cha*

ông họ đối xử như thế" (Lc 6, 22-23).

Đức tin luôn bị xét xử! Vì thế, khi đứng trước tòa án của dư luận, trước sự chỉ trích của những người chung quanh, người tín hữu đừng buồn và đừng sợ, nhưng hãy coi đây là dịp tốt để làm chứng về niềm hy vọng sống động của mình.

Nhưng để có thể bình thản và lạc quan như thế, chúng ta hãy nhớ lời Đức Giêsu nói hôm nay: *"Thầy không để anh em mồ côi đâu... Thầy sẽ xin Chúa Cha và Ngài sẽ ban cho anh em một Đấng Bào chữa khác đến với anh em luôn mãi... Ngài ở lại với anh em và trong anh em"*.

Chúa Thánh Thần giúp ta trở thành Kitô hữu

Ngày xưa khi các tín hữu bị bách hại ở Giêrusalem phải trốn sang Antiôchia, họ bị dân chúng miền này mỉa mai gọi họ là "Kitô hữu", ngụ ý đó là những kẻ khờ dại sống theo giáo lý của một tên Giêsu nào đó xưng mình là Kitô. Nhưng không ngờ cái tên "Kitô hữu" ấy lại diễn đạt rất đúng tính cách của người tín hữu. Đúng vậy, tín hữu của Đức Giêsu là người muốn bắt chước

Đức Kitô đến nổi trở thành một Kitô khác.

Nhưng làm thế nào để được như vậy? Thừa nhờ Chúa Thánh Thần:

- Chúa Thánh Thần là Đấng soi sáng, giúp ta ngày càng hiểu rõ Đức Kitô và những lời dạy của Ngài hơn.

- Chúa Thánh Thần là Đấng Phù trợ: Ngài ban sức mạnh giúp chúng ta sống. Sống một cách phi thường trong cuộc đời bình thường; sống bình thản và lạc quan trong những lúc khó khăn; sống quảng đại đang khi vác thập giá...

- Chúa Thánh Thần còn là nguồn tình yêu. Nhờ tình yêu mà Chúa Thánh Thần đổ tràn vào lòng chúng ta, cuộc sống chúng ta luôn là một màu hồng, cho dù khi thất bại, khi bị phụ bạc vô ơn, khi chịu đựng những tấn công của kẻ đố kỵ... giống như Đức Kitô ngày xưa trong cuộc chịu nạn.

"Chẳng bao lâu nữa thế gian sẽ không còn thấy Thầy"

Có nhiều cuộc ra đi nhưng mang những ý nghĩa khác nhau:

- Có khi ra đi là bỏ lại, như một cha từ trần ra đi bỏ lại đám con cô cút. Hôm nay Đức Giêsu ra đi không có nghĩa là Ngài bỏ

chúng ta mồ côi: "Thầy sẽ không để chúng con phải mồ côi".

- Có khi ra đi là dứt bỏ, như một tên sở Khanh bỏ mặc cô gái bị hãm lường gạt mà "quất ngựa truy phong". Hôm nay Đức Giêsu ra đi cũng không có nghĩa đó.

- Có khi ra đi là cần thiết cho lợi ích của kẻ ra đi, như một người thất nghiệp đi đến nơi khác để có việc làm. Cuộc ra đi hôm nay của Đức Giêsu là như thế, Ngài ra đi để trở về nhà Cha mình. Cuộc ra đi này rất tốt cho Ngài.

- Có khi ra đi vừa tốt cho kẻ ra đi vừa tốt cho kẻ ở lại, như một người đi làm ăn rồi một thời gian sau trở lại đem tiền về cho gia đình. Thí dụ này càng đúng hơn nữa đối với Đức Giêsu. Hôm nay Ngài ra đi để được về với Cha mình, nhưng cũng để "dọn chỗ" cho các môn đệ, rồi sau đó Ngài sẽ trở lại rước các môn đệ cùng Ngài đến chỗ mới đó.

Đức Giêsu không bao giờ bỏ chúng ta ở lại trong cảnh mồ côi thiếu thốn. Ngài để lại cho chúng ta hai trợ lực rất hữu hiệu, một là Phép Thánh Thể mà chúng ta có thể đến hằng ngày, hai là Chúa Thánh Thần vẫn luôn ở bên cạnh để hỗ trợ chúng ta từng giây từng phút.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA THĂNG THIÊN, NĂM A

Đức Giêsu "thăng thiên". Xét theo nghĩa chữ, thì "thăng thiên" chính là "lên trời". Thế nhưng tại sao Ngài lại nói rằng "Thầy sẽ ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"? Nói vậy nghĩa là Chúa vẫn còn ở với chúng ta chứ đâu có "lên trời"!

Chúng ta phải lưu ý đến cách viết của thánh sử Mátthêu. Ngài đã dùng từ không theo sát nghĩa đen, nhưng theo nghĩa mà người bình dân quen hiểu. Theo đó, cái gì cao thì gọi là "trời", cái gì thấp thì gọi là "đất", tình trạng tiến khá hơn thì nói là "lên", lùi tệ hơn thì nói là "xuống". Như thế, "thăng thiên" hay "lên trời" không chỉ một chuyển động trong không gian, mà chỉ một tình trạng tốt hơn trước. Ngày xưa, Đức Giêsu nhập thế thì được diễn tả là "giáng trần" hay "xuống đất". Hôm nay Ngài trở về tình trạng vinh quang với Chúa Cha thì diễn tả là "lên trời". Bởi vì Đức Giêsu chỉ thay đổi tình trạng thôi cho nên dù bây giờ Ngài vinh quang, nhưng Ngài vẫn ở cùng chúng ta mọi ngày cho đến tận thế, chứ không phải Ngài lên "ở trên trời" và để chúng ta phải mồ côi "ở dưới đất".

Thông thường, những lời cuối cùng của một người trước khi người ấy từ giã cõi đời, là những điều hết sức quan trọng mà người ấy muốn những người thân yêu ở lại thực hiện. Và những người ở lại thường coi những lời người sắp từ giã thế gian trần trối như một điều linh thiêng cần thực hiện cho bằng được

Trước khi về trời, vĩnh viễn xa rời các tông đồ, Đức Kitô đã trần trối: *"Anh em hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thụ tạo"*. Như vậy, sứ điệp quan trọng nhất mà Đức Kitô muốn trao gửi lại cho các môn đệ, và cho mọi Kitô hữu là hãy tiếp tục sứ mạng loan báo và làm chứng cho Tin Mừng của Ngài trước mọi người, mọi dân tộc trên thế giới.

Cần phải hiểu rõ nội dung Tin Mừng mới có thể loan báo Tin Mừng được

Chúng ta thường nói rằng mình phải loan báo Tin Mừng cho mọi người, nhưng rất nhiều khi chúng ta lại biết một cách rất mơ hồ, hoặc không biết cho đúng và cho đầy đủ nội dung mà chúng ta phải loan báo. Để rồi cuối cùng chúng ta chẳng

loan báo gì, hay loan báo một thứ Tin Mừng méo mó.

Nhiều người nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là tỏ cho người khác biết mình là Kitô hữu, là làm dấu thánh giá nơi quán ăn, là can đảm xưng mình là người Thiên Chúa giáo trong các tờ lý lịch bất chấp những bất lợi sẽ xảy ra. Kẻ khác nghĩ rằng loan báo Tin Mừng là cố gắng sống cho thật đạo đức, năng đi lễ, năng chịu các bí tích, với mục đích làm gương sáng cho người chung quanh, đồng thời khuyên mọi người làm như vậy. Người khác nữa thì gặp những người ngoại đạo mình quen biết, liền tìm cách gạ gẫm, thuyết phục họ vào đạo, bằng cách nói cho họ biết vào đạo thì được Chúa ban ơn này ơn kia, v.v...

Kết quả của những việc đó có thể là chúng ta lôi kéo được một số người vào đạo, hoặc làm cho nhiều người khô khan năng đi lễ, năng đến nhà thờ, năng chịu các bí tích hơn, hoặc làm cho đời sống gia đình của họ trở nên đầm ấm hơn, hạnh phúc hơn, v.v... Tất nhiên khi làm được những việc ấy công lao của chúng ta rất lớn. Nhưng loan báo Tin Mừng có phải là chỉ làm như vậy? Tất cả những người này họ đã biết Tin Mừng là gì

chưa? đã cảm nghiệm được Tin mà họ nghe là một tin đáng mừng, làm cho đời sống họ hạnh phúc lên chưa?

Tất cả những điều đó là những điều nên làm, cần làm, nhưng chưa phải là nội dung của việc loan báo Tin Mừng. Muốn loan báo Tin Mừng cho đúng nghĩa, chính người loan báo phải biết Tin Mừng là gì, phải cảm thấy Tin mình loan báo là điều đã làm mình hạnh phúc, vui tươi, làm cho đời sống mình trở nên có ý nghĩa. Nếu không như thế, thì mình chỉ làm công việc "*mù mà lại dắt mù*", và kết quả là "*cả hai sẽ lặn cù xuống hố*" (Mt 15, 14; Lc 6, 39).

Thật vậy, nếu chính mình chưa cảm thấy Tin Mừng đã ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống mình, chưa thật sự thay đổi đời sống mình, mà mình lại đi rao giảng Tin Mừng, muốn Tin Mừng ảnh hưởng tốt đẹp trên đời sống người khác, thì có khác gì "*cho đi cái mình chẳng có*"? Như thế thì người nhận sẽ nhận được gì?

Vì thế, chúng ta cần phải năng học hỏi về Tin Mừng, chia sẻ Tin Mừng, để Tin Mừng thấm sâu vào tư tưởng, lời nói, việc làm và đời sống của ta. Có như thế, việc loan báo Tin Mừng của ta mới có sức thuyết phục.

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG

CHÚA THÁNH THẦN, ĐĂNG BIẾN ĐỔI

Bài trích sách Tông đồ Công vụ thuật lại biến cố ngày Chúa Thánh Thần ngự xuống trên các tông đồ có nhiều điều rất phi thường: gió thổi ào ào như giông tố, những cục lửa có hình như cái lưỡi đậu trên đầu mỗi vị, sau đó các tông đồ nói tiếng lạ, nghĩa là chỉ cần nói một thứ tiếng mà đủ mọi sắc dân khác nhau đều có thể hiểu. Những điều phi thường đó khiến cho đám đông dân chúng ngỡ kinh hoàng... Rồi hàng ngàn người đã xin lãnh phép Rửa Tội...

Nhưng điều quan trọng không phải là những biến cố phi thường ngoạn mục đó, mà chính là một cuộc biến đổi bên trong các tông đồ, rất âm thầm nhưng lại rất toàn diện: các ông là những người đã từng sát cánh ngày đêm với CGS, cùng ăn, cùng đi, cùng làm với CGS suốt 3 năm trời, được CGS dạy dỗ rất

nhiều, được chứng kiến biết bao việc làm của CGS... Nhưng các ông là những kẻ tầm thường, tầm thường đến nỗi Thầy vừa bị bắt là tất cả bỏ chạy tan hoang, trốn chui trốn nhủi trong phòng đóng kín cửa không ai dám lộ đầu ra ngoài. Tại sao thế? Vì bấy lâu nay các ông đi theo Chúa với tính toán vụ lợi, các ông hiểu giáo lý của Chúa một cách phàm tục: Đi theo Chúa như đi theo một chính trị gia đang lên hương với hy vọng sau này tới ngày thành công sẽ được chia chác địa vị quyền lợi; Chúa dạy giáo lý về nước Trời mà các ông thì chỉ hiểu về một nước thế tục. Cái chết của CGS đã làm tiêu tan mọi tham vọng chính trị, những quyền lợi các ông mong chờ cũng thành mây khói luôn, và cả sự an toàn của bản thân các ông cũng đang bị đe dọa nữa. Vì thế các ông sợ sệt, ẩn trốn.

Khi người ta theo Chúa với đầu óc vụ lợi, thì người ta tầm thường

Chúa Thánh Thần đến làm một cuộc thay đổi toàn diện: thay đổi lối nghĩ, lối nhìn, lối hiểu, lối tính toán của các ông: Hiểu giáo lý của Chúa cách siêu nhiên hơn chứ không phàm tục như trước nữa; từ đó các ông quyết định vẫn theo Chúa nhưng không phải vì tính toán vụ lợi mà vì tình yêu hy sinh xả thân hoàn toàn. Cuộc thay đổi ấy đã giúp các ông hết tầm thường, biến các ông trở nên những kẻ trung thành, những cột trụ của Giáo Hội, đến nỗi dù đe dọa, dù tù đày, dù tra tấn, dù gươm giáo, các ông cũng vẫn can đảm và hăng say loan truyền niềm tin vào Chúa.

Ngày nay chúng ta mừng lễ CTT hiện xuống, điều chính yếu chúng ta mong ước cũng không phải là có những hiện tượng lạ gió thổi ào ào, lưỡi lửa trên đầu và nói tiếng lạ... mà chúng ta mong chờ chính sự biến đổi sâu xa và toàn diện ấy trong tâm hồn chúng ta.

HIỆP NHẤT TRONG ĐA DẠNG

Giáo Hội ngày nay là một Giáo Hội đa dạng: đủ thứ linh đạo, đủ loại dòng tu, đủ cách làm tông

đồ, quá nhiều hội nhóm, quá nhiều khuynh hướng, quá nhiều ý kiến... Có những kẻ bi quan đã cho rằng Giáo Hội đang trong thời kỳ khủng hoảng. Nhưng thực ra, sự đa dạng này thể hiện một sức sống phong phú.

Nhưng miễn là đa dạng đừng dẫn tới chia rẽ và chống đối phá hại nhau. Miễn sao đa dạng mà vẫn hiệp nhất.

Muốn được như vậy, chúng ta phải lưu ý tới những giáo huấn rất sâu sắc của Thánh Phaolô trong bài đọc II hôm nay:

- Mỗi người, mỗi nhóm hãy ý thức rằng "đặc sủng" của mình là ơn ban của Chúa Thánh Thần, chứ không phải là tài sản hay tài năng riêng của mình.

- Đừng khó chịu, trái lại hãy vui mừng khi thấy những người khác, nhóm khác cũng được ban cho những đặc sủng khác. Đó là dấu Chúa Thánh Thần yêu thương Giáo Hội.

- Tận dụng "đặc sủng" Chúa Thánh Thần ban để góp phần mình vào việc xây dựng Giáo Hội, đồng thời ý thức rằng đó chỉ là một phần nhỏ mình góp cho Giáo Hội nên vẫn tôn trọng phần góp của người khác và hy vọng Giáo Hội được nhiều người khác góp phần xây dựng hơn nữa.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 88

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Với ý thức cộng đồng trong văn hóa lũy tre làng, người ta có thể nói dân Việt Nam rất yêu chuộng hòa bình, luôn đề cao tinh thần tương thân tương ái, chẳng hạn như: “Một sự nhịn chín sự lành”; “Lá lành đùm lá rách”; thậm chí còn chủ trương “Dĩ hòa vi quý”; “Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ”; “Nhiều điều phủ lấy giá gương, người trong một nước phải thương nhau cùng”. Thế nhưng, để so sánh với lòng thương xót được Thầy Giê-su mạc khải... và về tình yêu bao la của Thiên Chúa dành cho nhân loại thì dường như người ta không thể áp dụng trong cuộc sống tự nhiên. Có mấy ai khi bị vả má bên phải lại có thể giơ cả má bên trái ra để bị vả nốt!

Thật vậy, có một khoảng cách rất xa trong ứng dụng khi Thầy Giê-su mạc khải “ơn trọng đại của lòng thương xót, hướng mở ra cho những người tội lỗi, để tha thứ và ban ơn cứu độ cho họ”.¹ Theo đó, khi không thể chấp nhận “bị vả má bên phải... thì giơ cả má bên trái”, những người Pha-ri-sêu và các thầy thông luật (không ít những người như thế là chính chúng ta hôm nay) đã chỉ giả vờ cố gắng trung thành với lề luật bằng cách đặt gánh nặng lên vai những người khác mà chính mình thì không bao giờ chạm tay đến. Bằng cách đó, nhiều người trong chúng ta tự tỏ ra là mình không thực sự hiểu về ơn trọng đại của lòng Chúa thương xót, và cũng đang “ngầm phá hoại lòng thương xót của Chúa Cha”.² Thì ra, vì luôn được Thiên Chúa xót thương, nhân loại chúng ta cũng được

---

¹ APV 20,12.

² APV 20,14.

mời gọi hãy thực hành, hãy tập sống yêu thương nhau như chính mình đã, và đang được Thiên Chúa xót thương.

Bị vả má bên phải, thì hãy giơ cả má bên trái

Một lần nọ, tại nhà tù cấp liên bang ở miền Nam Hoa Kỳ, một vị giảng tĩnh tâm cho những tù nhân đã nhắc lại nguyên văn giáo huấn của Thầy Giê-su trong *Mát-thêu* 5, 38-42 như sau:

Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Mắt đền mắt, răng đền răng. Còn Thầy, Thầy bảo anh em: đừng chống cự người ác, trái lại, nếu bị ai vả má bên phải, thì hãy giơ cả má bên trái ra nữa. Nếu ai muốn kiện anh để lấy áo trong của anh, thì hãy để cho nó lấy cả áo ngoài. Nếu có người bắt anh đi một dặm, thì hãy đi với người ấy hai dặm. Ai xin, thì hãy cho; ai muốn vay mượn, thì đừng ngoảnh mặt đi.³

Thật vậy, theo câu chuyện của vị giảng thuyết hôm ấy, khi Jackie Robinson, cầu thủ da đen đầu tiên chơi trong các đội banh lớn của Hoa Kỳ, được Branch Rickey ký giao kèo đưa vào đội Dodger năm 1945, với lời khuyên theo hợp đồng: “Jackie, anh sẽ phải chịu đựng tất cả mọi sự mà người ta ‘ném’ vào mặt anh, hãy nhớ... đừng bao giờ đánh lại...”. Thực tế đã diễn ra đúng như vậy. Quả thế, dù bị những cú banh ném rất đau vào lưng, bị khán giả chửi bới, bị chế nhạo, bị tổng khừ ra khỏi khách sạn... Jackie đã thực sự cố gắng, và đã giữ được “vẻ bình thản” tuyệt vời!

Sau bài giảng, một tù nhân tiến đến nói với vị giảng thuyết: “Thưa cha đó là một câu chuyện rất hay! Nhưng liệu đó có đã là vì lý tưởng cao siêu, điều đó đã chắc gì vì động cơ tốt, anh ấy có phải vì vâng nghe theo lời Chúa dạy, hay chỉ vì giao kèo, kế ước, vì tiền?”

Thế có phải bác ái, lòng thương xót bao la chỉ có nơi Thiên Chúa... và nhân loại tuy vẫn luôn mong ước được lãnh nhận, nhưng tự thân mình, con người không bao giờ có thể vô tư ứng xử kiểu: không chống cự người ác; bị ai vả má bên phải, giơ cả má bên trái; ai kiện để lấy áo trong, thì để cho nó lấy cả áo ngoài; ai bắt đi một

---

³ X. *Lc* 6,29-30.

dặm, thì đi luôn hai dặm; ai xin, thì cho; ai vay mượn, thì không ngoảnh mặt đi.

Thế nhưng, xin hỏi liệu có phải người đời làm việc chỉ để được phần thưởng trần gian chứ không vì phần thưởng muôn đời trên Nước Trời; liệu có phải luôn luôn có một khoảng cách rất xa trong áp dụng khi Thầy Giê-su mặc khải “ơn trọng đại của lòng thương xót, hướng mở ra cho những người tội lỗi, để tha thứ và ban ơn cứu độ cho họ”.⁴ Không, với ơn Chúa ban, mọi sự đều có thể! Bởi thật ra, vì được Thiên Chúa xót thương, được ơn tha thứ và được hứa ơn cứu độ, chúng ta được mời gọi hãy thực hành đời sống bác ái, thương xót, yêu người bao la.

Misericordiae vultus, số 20,12-14

Đương đầu với cách nhìn sự công chính thuần túy là việc tuân thủ pháp luật, phán xét con người chỉ đơn giản bằng cách chia thành hai nhóm: người công chính và kẻ tội đồ, Chúa Giê-su có khuynh hướng mặc khải ơn trọng đại của **lòng thương xót**, hướng mở ra cho những người tội lỗi, để tha thứ và ban ơn cứu độ cho họ. (APV 20,12) Ta có thể hiểu tại sao, trên cơ sở của một tầm nhìn giải phóng như thế về **lòng thương xót** như nguồn mạch sự sống mới, Chúa Giê-su đã bị những người Pha-ri-sêu và các thầy thông luật khác loại trừ. (APV 20,13) Để cố gắng trung thành với lề luật, họ chỉ đặt gánh nặng lên vai của những người khác và ngầm phá hoại **lòng thương xót** của Chúa Cha. (APV 20,14)

Gợi ý thảo luận

1. Như Thầy Giê-su đã mặc khải “ơn trọng đại của lòng thương xót, hướng mở ra cho những người tội lỗi, để tha thứ và ban ơn cứu độ...”, đức tin cũng là hồng ân Thiên Chúa thương ban, một ơn trọng đại, ơn thiên phú. Vậy theo bạn, chúng ta có thể nói gì, làm gì để gọi là sống tinh thần Tin-Cậy-Mến, để hiện thực hóa, để diễn tả “ơn trọng đại của lòng thương xót, hướng mở ra cho những người tội lỗi...”?

---

⁴ APV 20,12.

2. Khi ý thức đức tin, đức cậy, đức mến được sánh ví như kiềng ba chân với những giá trị chung và riêng cho đời sống Ki-tô hữu, có người chủ trương rằng: với ơn đức tin, người ta sẽ “cho đi và buông bỏ”: nghĩa là, với ơn đức cậy, người ta sẽ “cho đi” để không tuyệt vọng; với ơn đức mến, người ta sẽ “buông bỏ” để thực lòng yêu mến Chúa. Thế còn theo bạn, ta có thể lý luận “kiềng ba chân” nói trên như thế nào... để suy tư, thấu hiểu và ứng dụng “lòng thương xót như nguồn mạch sự sống mới...”?
3. Khi khẳng định những người Pha-ri-sêu và các thầy thông luật “chỉ đặt gánh nặng lên vai của những người khác và ngầm phá hoại lòng thương xót...”, *Misericordiae vultus*, số 20,14 muốn dạy chúng ta điều gì cụ thể? Lòng thương xót của Chúa ban xuống trên nhân loại có là nguồn cảm hứng giúp ta sống tinh thần ân sủng bao la của lòng Chúa xót thương: yêu thương không chống cự người ác; bị vả má bên phải, giơ cả má bên trái; bị kiện áo trong, cho cả áo ngoài; bị bắt đi một dặm, đi luôn cả hai dặm... hay không?

11-4-2023
GTHH

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 5/2023

CẦU CHO CÁC PHONG TRÀO CÔNG GIÁO TIẾN HÀNH VÀ CÁC NHÓM THIỆN NGUYỆN TRONG GIÁO HỘI

Xin cho các phong trào Công giáo Tiến hành và các nhóm thiện nguyện trong Giáo Hội mỗi ngày tái khám phá sứ vụ rao giảng Tin Mừng của mình, khi sử dụng những đặc sủng Chúa ban để phục vụ các nhu cầu của thế giới.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TẠI TRUNG TÂM MỤC VỤ TGP SÀI GÒN *(Xin xem hình ở trang bìa)*

Sau ba năm bị gián đoạn vì Covid 19, Đại lễ kính Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) năm nay đã được tổ chức trở lại tại Trung tâm Mục vụ TGPSG vào Chúa nhật II Phục Sinh, 16/4/2023. Lễ Kính LCTX được chính Chúa Giêsu yêu cầu và Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II thiết lập. Đây là lễ ghi rõ trong lịch Phụng vụ Công giáo, áp dụng toàn cầu, chứ không phải là lễ riêng của một nhóm người hoặc một vùng miền nào. Chúa cũng hứa ban ơn tha thứ mọi tội lỗi và hình phạt vào chính ngày lễ này: *"Ta muốn ban ơn tha thứ hoàn toàn cho những linh hồn nào đi xưng tội và rước lễ trong ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Ta"* (NK 1109).

Tưởng cũng nên nhắc lại, đêm trước ngày diễn ra Đại lễ, trời đổ mấy cơn mưa nhẹ, nhiệt độ ngày hôm sau giảm hẳn, tuy không nhiều gió, nhưng không khí dễ chịu hơn những ngày trước rất nhiều. Đây phải chăng là quyền năng Thiên Chúa đã khiến thời tiết thay đổi, tạo thuận lợi cho Ban tổ chức cũng như những người tham dự Đại lễ?

Chương trình Đại lễ khai mạc lúc 15g40 bằng tiếng kèn chào mừng của Đội Kèn tây giáo xứ Gò Mây. Tiếp theo là đội trống Dòng Nữ Tỳ Chúa Giêsu Linh Mục. Phần chào đón được kết thúc qua tiếng hát của ca sỹ linh mục Nguyễn Sang. Tất cả các tiết mục văn nghệ đều làm nổi bật tình yêu cao cả của Chúa cũng như sự cần thiết mà con người phải đáp trả là luôn tín thác tuyệt đối vào LTX của Chúa.

Chương trình tiếp nối với huấn từ về LCTX của Linh mục Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Việt, phó Ban Linh hướng CĐ LCTX Liên GP, với chủ đề "Những điều quan trọng nhất khi đến với LCTX".

Khi đến với LCTX, chúng ta cần nhất là được Chúa thương xót. Và Cha đặt vấn đề: Tại sao con người cần LTX của Chúa? Vì tất cả chúng ta đều là tội nhân, cần được Chúa thương xót, tha thứ mọi tội lỗi. Vì LTX là phẩm tính cao cả nhất của Thiên Chúa. Đức Giêsu

dạy: “Các con hãy có lòng thương xót như Cha là Đấng Thương Xót”. Mỗi Phúc thứ năm cũng cho chúng ta một đáp án: “Phúc cho ai có lòng thương xót, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương”.

Nhưng muốn có LTX, phải làm gì? Có ba cấp độ để sống LTX: Cầu nguyện với LTX - Nói lời thương xót, an ủi, khích lệ người khác - Làm việc thương xót.

Cha Phanxicô kết thúc phần chia sẻ bằng việc cùng cộng đoàn đọc ba lần lời cầu nguyện: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”.

Tiếp theo là giờ cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

VÌ CUỘC KHỔ NẠN ĐAU THƯƠNG CỦA CHÚA GIÊSU KITÔ, XIN CHA THƯƠNG XÓT CHÚNG CON VÀ TOÀN THẾ GIỚI.

Lời kinh thật ý nghĩa, tuyên xưng mầu nhiệm Khổ Nạn của Đức Giêsu, qua đó, xin được Chúa thương xót cho chính mình và tha nhân. Giờ kinh kết thúc bằng Bài hát “Ngợi ca LCTX”.

17g15, đoàn rước kiệu Chúa TX và đoàn đồng tế tiến lên lễ đài. Thánh lễ bắt đầu. Đức Cha Giuse Nguyễn Năng, Tổng Giám mục TGP Sài Gòn, Chủ tịch HĐGM VN chủ tế Thánh lễ. Đồng tế có Cha Phanxicô Nguyễn Văn Việt, Cha Giuse Tạ Huy Hoàng, Cha Maximô Ngô Vĩnh Hy, linh

hướng CDLCTX hạt Xóm Mới và nhiều Linh mục khác.

Trong bài giảng, dựa vào các bài đọc trong Thánh lễ hôm nay, Đức TGM Giuse chia sẻ ba điều về Lòng Chúa Thương Xót qua cách thức hành động LTX của Chúa.

1) LTX là bản chất của Thiên Chúa. Đức Phanxicô khẳng định: “Danh Thiên Chúa là LTX. Điều này đã được mạc khải qua Kinh Thánh”.

Ngày xưa, khi xuống thế gian làm người, Đức Giêsu đã biểu lộ quyền năng qua việc chữa lành bệnh tật, an ủi người sầu khổ, khích

lệ những tâm hồn yếu đuối... Ngoài những việc đó, Chúa còn trao cho Hội Thánh tiếp nối sứ mạng LTX của Người.

Là Hội Thánh của Chúa, không chỉ lo việc cầu nguyện, việc đạo đức mà còn có bổn phận chăm sóc nhau, thực thi tình bác ái huynh đệ trong đời sống, nhất là với những người ốm đau, người bị bỏ rơi...

Chúa thương xót chúng ta. Chúa có thể ban ơn, làm phép lạ tùy ý Ngài, nhưng bổn phận của chúng ta là phải thực thi sứ vụ của LTX, nối tiếp công việc của Chúa.

2) Không chỉ chữa lành mà Chúa còn đồng cảm với chúng ta qua thân phận làm người. Người cũng chịu đau đớn, cô đơn, sỉ nhục như chúng ta. Đau khổ của con người là do tội lỗi. Chúa Giêsu chịu khổ nạn để tha thứ mọi tội lỗi cho con người. Kinh Thương Xót thể hiện rất rõ điều này: "Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới".

3) LTX không chỉ đến để làm những phép lạ chữa lành và chia sẻ những đau khổ với con người rồi dừng lại ở đó, nhưng mục tiêu chính của Thiên Chúa là nâng con người lên một bậc sống cao hơn, một cuộc sống vĩnh hằng qua mầu nhiệm Phục Sinh. Tuần cửu nhật Kính LCTX bắt đầu từ thứ sáu Tuần Thánh và kết thúc bằng Chúa Nhật Kính LCTX, đã thể hiện rõ LTX của Thiên Chúa không dừng lại ở việc Chúa chịu chết mà còn biểu lộ qua Mầu nhiệm phục sinh, đây mới là cuộc sống hạnh phúc, xứng đáng với phẩm giá con người.

Kinh Thánh cho biết, chính Người Con Một cũng không được Chúa Cha nhận lời, nghĩa là Chúa Giêsu vẫn phải chết, nhưng sau đó là sống lại trong vinh quang. Đức TGM Giuse xác quyết, sùng kính LCTX để đi tìm phép lạ là lạc đạo rồi đó. Tin vào LCTX là hoàn toàn tin thác vào Chúa, để thánh ý Chúa Cha hành động trong cuộc sống. Nếu Chúa để chúng ta phải đau khổ, đó là chúng ta đã thông phần vào mầu nhiệm Thánh Giá, góp phần nhỏ bé vào chương trình cứu độ của Thiên Chúa và sau cùng chúng ta cũng được hưởng vinh quang Phục Sinh.

Trước khi kết lễ, Đức TGM Giuse làm phép ảnh, tượng LCTX và trước khi ban phép lành, Ngài nhắc nhớ: "Chính nhờ việc Cộng đoàn

sốt sắng tham dự Thánh Lễ, hiệp thông với Giáo hội, là anh, chị, em đã được ơn Toàn xá rồi”.

Thánh lễ kết thúc, mọi người ra về lòng tràn đầy hân hoan vì hiểu và xác tín hơn vào LTX của Thiên Chúa.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn chân thành cảm ơn:

- Ủy Ban Nhân Dân TP.HCM, Ủy Ban Tôn Giáo Thành Phố, Ủy Ban Nhân Dân Quận I, Ủy Ban và Công An Phường Bến Nghé.

- Hướng Đạo Công Giáo TGP, Liên đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể TGP, Gia đình Khôi Bình TGP, Phòng khám Đa khoa Thánh Mẫu, Đội trống quý Soeur Dòng Nữ Tỳ Chúa Giêsu Linh mục, Đội kèn tây Giáo Xứ Gò Mây.

- Tổng C.ty Tân Hiệp Phát, C.ty Anh Em, C.ty Âm thanh – ánh sáng Xuân Đức, C.ty Blue Moon.

- Quý Ông Bà, Anh Chị Em tham dự Đại Lễ.

Cầu chúc Quý vị luôn tràn đầy LTX của Chúa

Ban TT CĐLCTX TGP Sài Gòn

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 05/2023 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 05/05/2023; **Chủ Tế: LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 12/05/2023; **Chủ Tế: LM. Đaminh Trần Dũng, SSS.**

- Ngày 19/05/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Phạm Chí Linh**, TTMV Tgp Sài Gòn.

- Ngày 26/05/2023; **Chủ Tế: LM. Antôn Nguyễn Ngọc Sơn.**

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Khiết Tâm (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 02/05/2023 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐÌNH:** Nhà Thờ Hàng Sanh (78, đường Bạch Đằng, P. 24; Q. Bình Thạnh) lúc 15g00, ngày 05/05/2023. **Chủ Tế: LM. Giuse Hoàng Kim Toan**, Chánh xứ Gx Hàng Sanh.

- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà Thờ Trung Mỹ Tây (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 06/05/2023 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh Xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 26/05/2023. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3), lúc 17g00, ngày 04/05 (thứ Năm đầu tháng). Chủ Tế: **LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 02/05/2023 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 12/05/2023, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **XÓM MỚI:** Nhà thờ Thái Bình (751, Thống Nhất, P. 13, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 04/05/2023 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM. Gioan B. Phạm Minh Đức**, Chánh xứ Gx. Thái Bình.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 03/2023

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

1. Giuse Trương Công Bằng & Martinô Trương Tứ Quý, Gx Hà Nội.
2. Lh. Maria Nguyễn Thị Tin, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.
3. Lh. Gioan Vũ Đình Thận, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

HẠT HÓC MÔN:

1. Lh. Maria Ngô Thị Thanh, Giáo xứ Bùi Môn.

TGP LOS ANGELES:

1. Giuse Alan Bùi, California, USA

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 200.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

CHÚC MỪNG TÂN BAN CHẤP HÀNH

CĐ LCTX GX ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP, HẠT XÓM MỚI

(NK: 2023 – 2027)

Cha Linh hướng: Lm. Giuse Nguyễn Văn Thanh

- 1. Trưởng Ban Chấp hành: Bà Maria Trần Thị Hồng.**
- 2. Phó Ban Chấp hành: Bà Maria Nhan Ngọc Cúc.**
- 3. Thư Ký: Bà Maria Têrêsa Lê Thị Hoa Sen.**
- 4. Thủ quỹ: Bà Maria Nguyễn Thị Ngọc Huyền.**

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (04/2023) (Xin xem hình ở trang bìa)

I- NGÀY TĨNH HUẤN QUÝ BAN PHỤC VỤ CÁC GIÁO XỨ HẠT LONG KHÁNH 23/03/2023

Lãnh ý và được sự chấp thuận của Cha đặc trách, Giáo hạt Long Khánh đã tổ chức 01 ngày Tĩnh Huấn cho Quý Ban Phục vụ HH.LCTX các Giáo xứ trong Giáo hạt tại Trung tâm LCTX Giáo phận (Giáo xứ Suối Cát) vào ngày Thứ Năm 23/03/2023.

Có 38/40 Giáo xứ (GHBL) với hơn 100 Quý Vị tham dự.

Trong ngày Tĩnh Huấn giáo hạt được:

- Cha Đặc trách Giáo phận thông tin và chia sẻ về Linh Đạo LCTX,
- Cha Đặc trách Giáo hạt Gia Ray chia sẻ về Hiệp Hành nơi Giáo xứ
- Cha Đặc trách Giáo hạt Long Khánh chia sẻ về Hiệp Hành nơi Gia đình
- Thầy Tôma Nguyễn Như Danh chia sẻ về Hiệp Hành nơi Hội đoàn

Trọng tâm là Thánh lễ Kính LCTX vào lúc 15g00.

Ngày Tĩnh Huấn kết thúc vào lúc 17g30 cùng ngày.

CHỦ ĐỀ

**HIỆP HÀNH: HIỆP THÔNG – THAM GIA – SỨ VỤ
NƠI GIÁO XỨ- HỘI ĐOÀN VÀ GIA ĐÌNH**

1. MỤC ĐÍCH:

Hiệp Hành là cùng đi trên một con đường, cùng gặp gỡ, lắng nghe nhau góp phần xây dựng Giáo hội và loan báo Tin mừng qua việc:

Thánh hóa bản thân, thăng tiến con người toàn diện, dùng lời nói và gương mẫu của đời sống, **Đem tinh thần Phúc Âm:** bác ái, công bình, vui tươi, phục vụ, khiêm nhượng thâm nhập vào mọi lãnh vực của đời sống., làm cho người khác đón nhận Tin mừng của Chúa Kitô và ân thánh của Ngài.

2. GIÁO XỨ, HỘI ĐOÀN VÀ GIA ĐÌNH SỐNG HIỆP HÀNH THẾ NÀO?

2.1 HIỆP THÔNG:

Hiệp thông trước hết là "*Hiệp thông với Thiên Chúa Ba Ngôi*": trong Chúa Thánh Thần chúng ta nên một với Chúa Giêsu, và nhờ Chúa Giêsu chúng ta nên một với Thiên Chúa. Rồi mới đến chiều ngang là "*nhờ kết hợp với Chúa Giêsu trong Chúa Thánh Thần, chúng ta nên một với nhau, làm thành Giáo Hội, "Thân Thể mẫu nhiệm" của Chúa.*

Hiệp thông với giáo xứ được thể hiện qua sự hiện diện tích cực trong các cử hành phụng vụ, các việc đạo đức chung, nhất là trong thánh lễ Chúa nhật.

Hiệp thông trong gia đình: nhiều người giáo dân đã ý thức được về sự cần thiết của việc cầu nguyện, đọc kinh chung trong gia đình làm tăng thêm tình hiệp thông. Trong sinh hoạt hằng ngày tình hiệp thông gia đình còn được biểu lộ nhiều nhất qua những bữa cơm chung gia đình và trong những cuộc trao đổi nói chuyện hằng ngày với nhau.

Một dấu chỉ hiệp thông nữa là mọi người, mọi thành phần dân Chúa được mời gọi tham gia vào các hội đoàn công giáo trong các lãnh vực cần thiết và quan trọng như: ban hành giáo, giáo lý viên, ca đoàn...

2.2 THAM GIA:

Chúng ta thường chứng kiến bầu khí sinh động và vui tươi với sự tham gia của mọi thành phần dân Chúa vào các sinh hoạt phụng vụ hoặc giáo lý, vào các hoạt động bác ái hoặc sinh hoạt hội đoàn/giới. Các sinh hoạt này sẽ được củng cố và phát triển bởi mỗi người sẵn sàng đóng góp ý kiến khi được mời.

Mỗi người hoạt động đúng theo chức năng, vai trò và nhiệm vụ của mình trong sự hài hòa của toàn thân. Đồng thời luôn tôn trọng vai trò của người khác, không độc quyền, thụ động, hay xem thường và loại trừ người khác.

Giáo xứ, Hội đoàn và Gia đình... là hình ảnh giáo hội tại gia, nơi chúng ta tham gia mọi hoạt động lớn nhỏ dưới sự hướng dẫn của bề trên. Chúng ta cũng nhận ra rằng để cổ vũ thái độ lắng nghe và

góp ý xây dựng Giáo xứ, Hội đoàn và Gia đình, mỗi người cần nói lên những suy nghĩ, ý kiến của bản thân cách chân thành và cởi mở để thấu hiểu nhau hơn nhờ đó yêu thương nhau hơn.

Tinh thần và thái độ tham gia của mỗi người trong Giáo xứ, Hội đoàn và Gia đình còn thể hiện rõ qua việc sống tinh thần đồng trách nhiệm. Cụ thể, chúng ta không chỉ sẵn sàng thi hành phận vụ theo hướng dẫn của bề trên, mà còn cảm thông với khó khăn của các vị, cầu nguyện cho các vị và sẵn lòng giúp các vị chu toàn phận vụ.

Điều đáng khích lệ là chúng ta nhận ra bầu khí huynh đệ, tinh thần tham gia và ý thức đồng trách nhiệm trong Giáo xứ, Hội đoàn và Gia đình của mình.

2.3 SỨ VỤ

Khởi đi từ lệnh truyền của Chúa Giêsu đã sai các Tông đồ đi rao giảng Tin Mừng: *"Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần"* (Mt 28, 19). Từ đó, các Kitô hữu được trao ban từ Bí tích Rửa tội; và được thúc đẩy bởi Bí tích Thêm sức, mỗi người đều có bổn phận phải thực hiện lệnh truyền của Chúa Giêsu để ra đi thực thi sứ vụ loan báo Tin Mừng.

Sứ mạng của chúng ta là làm chứng cho tình yêu Thiên Chúa giữa toàn thể nhân loại.

- Mỗi Giáo xứ, Hội đoàn và Gia đình có sứ vụ riêng, có tương quan liên kết mật thiết với nhau. Mỗi thành viên tham gia sứ vụ để đạt được mục đích.

Do vậy, sứ vụ loan báo Tin Mừng cũng được triển khai và thực hiện trong ba mối quan tâm này của người giáo dân.

Mọi người đều cố gắng làm cho Giáo xứ, Hội đoàn và Gia đình trở thành mái ấm yêu thương; được xây dựng thành cộng đoàn thánh thiện, hiệp nhất và nỗ lực làm cho xã hội phát triển lành mạnh hơn. Đây là điểm son trong tâm thức và suy nghĩ của người giáo dân trong giáo phận Xuân lộc khi thấy được nhiều người quan tâm đến 3 mối tương quan này trong sứ vụ của họ.

Với tâm thức hiện nay, người giáo dân rất quan tâm và đặt tầm quan trọng của việc cầu nguyện, tham dự thánh lễ; việc đọc, suy

niệm và sống Lời Chúa cũng như việc làm gương sáng trong đời sống hàng ngày là điều cần thiết và quan trọng trong sứ vụ loan báo Tin Mừng.

Hơn nữa, việc tham gia hội đoàn, và sự đóng góp tích cực cho công việc của giáo khu, giáo xứ cũng là điều cần thiết để thi hành sứ vụ nơi người giáo dân.

Lm. Giuse Nguyễn Thanh Kiêu

Đặc trách HH.LCTX- Hạt Long Khánh

II- GIÁO HẠT AN BÌNH HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Chiều Thứ Sáu ngày 14/04/2023, quý hội viên HHLCTX giáo hạt An Bình hành hương về với trung tâm LCTX của giáo phận tại giáo xứ Suối Cát. Cùng với đoàn hành hương còn có đông đảo các tín hữu trong giáo xứ và thuộc các xứ lân cận cùng tham dự.

Sau khi cộng đoàn đọc Giờ Kinh LCTX và lãnh ơn Bí tích Hòa Giải, thánh lễ tạ ơn Chúa, cầu cho các nhu cầu theo ý nguyện của quý anh chị em tín hữu hiện diện, được cử hành cách trang nghiêm sốt sắng.

Đồng tế với Đức Cha Giuse chủ tế, gồm có quý Cha Quản Hạt Gia Ray và An Bình, Cha Đặc Trách HHLCTX hạt An Bình cùng quý Cha đồng tế trong và ngoài giáo xứ Suối Cát. Tham dự thánh lễ còn có sự hiện diện của quý tu sĩ trong Hạt Gia Ray.

Trong bài chia sẻ Lời Chúa của Thứ Sáu Tuần Bát Nhật Phục Sinh, Đức Cha Giuse đã giúp cho cộng đoàn cảm nếm được hương vị của Lòng Thương Xót Chúa qua biến cố Chúa Phục Sinh cũng như tình yêu và sự đồng hành của Ngài trong cuộc đời của mỗi Kitô hữu. Qua đó, Đức Cha kêu gọi mỗi người hãy luôn tin tưởng trông cậy, cảm nếm và nhiệt thành loan truyền tình yêu và LTXC cho nhau và cho mọi người.

Kết thúc thánh lễ, vị đại diện HHLCTX giáo hạt An Bình đã thay mặt cộng đoàn gởi lời cảm ơn và cầu chúc Mùa Phục Sinh an lành thánh đức đến Đức Cha, quý Cha, quý tu sĩ và toàn thể cộng đoàn. Trong lời đáp từ, Đức Cha Giuse cảm ơn Cha đặc trách HHLCTX giáo phận, giáo hạt, quý Cha đồng tế, và gởi đến tất cả cộng đoàn lời chúc mừng Chúa Phục Sinh. Ngài cũng khích lệ mọi

người hãy bám cây vào Chúa, để cho tình yêu Chúa và mẫu nhiệm Phục Sinh tác động biến đổi con tim và lòng trí mình, để từ đó mỗi người lại trở nên món quà tình yêu thương dành cho nhau trong gia đình và cho mọi người xung quanh.

Kết thúc huấn từ, như thường lệ, Đức Cha Giuse chân thành đón nhận và trao lại món quà mà HHLCTX hạt An Bình kính tặng ngài, cho Cha Đặc Trách HHLCTX giáo phận để lo cho các cụ già Nhà Mẹ Lòng Thương Xót cũng như cho những người nghèo khổ có hoàn cảnh khó khăn đang cần đến sự sẻ chia nghĩa tình ấy.

Lm F.X. Nguyễn Hữu Quốc Quân, phó xứ Suối Cát

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Suối Cát.

III- CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ HÀNH HƯƠNG KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT THÁNG 05 NĂM 2023.

Chương trình Thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 05/5/2023

Giáo hạt Phú Thịnh phụ trách

Chủ đề:

ĐỨC MARIA, MẸ CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

Tháng Hoa dâng Mẹ. Cầu cho những người nghèo khổ, thất nghiệp nhận được sự ủi an của Đức Mẹ.

Chương trình tổng quát (chiều):

13g30' – 14g00': Đón tiếp

14g30' – 15g45': Giờ kinh Lòng Thương Xót

Lần Chuỗi Mân Côi

Dâng hoa

15g45 – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự).

- Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

DIỄN ĐÀN

ĐÓA ĐỒNG TRINH

TRẦM THIÊN THU

Tháng Năm Thắm Sắc Hoa Nhân Đức Nhân Thể Tươi Màu Đóa Kính Mừng

Thiên Chúa tạo dựng kỳ công thiên nhiên với vô số loài hoa, mỗi hoa mỗi vẻ, mỗi hoa mỗi hương, mỗi hoa mỗi sắc. Nhưng có một loài hoa “lạ” nhất, độc đáo nhất, và cũng bình dị nhất: Hoa Mắc Cỡ hoặc Hoa Xấu Hổ. Nghe cái tên “chán” thật, thế nhưng nó lại có cái tên rất tuyệt vời: Hoa Trinh Nữ. Và đặc biệt hơn, nó gợi nhớ một đóa hoa thánh đức độc nhất vô nhị: Đóa

Đồng Trinh Maria.

Những ai sống ở thôn quê thì biết rõ, Hoa Mắc Cỡ là cây hoa dại mọc khắp nơi, ở đất ẩm ướt hoặc đất khô cằn. Bình thường mà quan trọng. Thân thảo, nhiều chùm rễ thành cành, có nhiều lông tơ nhỏ, nhiều gai nhỏ vàng mỡ gà, đầy gai nhọn, đâm vào da thịt gây nhức và đôi khi lưu mũi gai dưới da. Hoa Mắc Cỡ màu trắng ngà, chuyển đổi màu tím nhạt và lúc già màu trà khô. Thân, rễ và lá của Hoa Mắc Cỡ có dược tính an thần cao, dễ tạo buồn ngủ. Thân và rễ chứa hoạt chất mimosin (C₈ H₁₀ O₄ N₂), tên khoa học là Alkaloid.

Như đã nói, Hoa Mắc Cỡ là hoa dại nhưng được gọi là Hoa Trinh Nữ. Mỹ từ này gợi liên tưởng tới một nhân đức quan trọng: Đức khiết tịnh. Ông kể chuyện bằng nhạc: *"Qua một rừng hoang gió núi theo sang giữ bụi đường trên vai, hái cây hoa dại lẻ loi bên đường gọi hoa Trinh Nữ... Nâng nhẹ một cây lá xếp trong tay lá ngủ thật mê say, ngỡ đôi mi dày khép đêm trắng đầy cài then cung ái..."* Ông mô tả thật khéo léo. Chắc hẳn Hoa Mắc Cỡ là loài hoa rất lạ, lạ như các trinh nữ vậy!

Năm 1917, khi hiện ra tại Fátima (Bồ Đào Nha) với ba trẻ chăn chiên – Luxia, Phanxicô và Giaxinta, Đức Mẹ đã nhắn nhủ: *"Hãy lần chuỗi Mân Côi hằng ngày... Hãy cầu nguyện nhiều và dâng những hy sinh để cầu cho các tội nhân... Ta là Mẹ Mân Côi. Chỉ có Mẹ mới có thể giúp các con. ...Cuối cùng, Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ sẽ thắng!"* Kinh Mân Côi quan trọng vì là "Bản Tóm Lược Kinh Thánh" và là Chiếc Thang Dây đưa chúng ta về Trời.

Thánh Pio Năm Dấu khuyên: *"Hãy yêu mến Đức Mẹ và hãy lần chuỗi Mân Côi, vì chuỗi Mân Côi là vũ khí chống lại sự dữ trong thế giới ngày nay. Mọi ân sủng đều được Thiên Chúa trao ban qua Đức Mẹ."* Thánh Bênêđô nhắn nhủ: *"Tội nhân ơi, chính vì bạn bất xứng nhận ơn Chúa mà Chúa đã ban mọi ơn cho Mẹ, để bạn đến nhận lấy từ tay Mẹ. Và Mẹ là xe tốc hành về trời."*

TỪ NHÂN VẬT CỔ TÍCH...

Chuyện xưa kể rằng, tại một ngôi làng nọ có một bà mẹ tính tình hiền lành như cục đất. Bà luôn chăm chỉ làm ăn nhưng vẫn nghèo, bà sống một thân một mình buồn lắm. Bà vẫn luôn cầu Trời cho bà một đứa con để tuổi già sớm hôm bớt hiu quạnh.

Một hôm, trên đường từ nương rẫy về, bà bị lạc đến một khu rừng lạ. Đói và khát khô cổ mà bà vẫn chẳng tìm được gì để ăn uống. Bà là người đi. Khi tỉnh dậy, bà thấy một bụi cây trước mặt có lá xanh chi chít, hoa vàng li ti chen lẫn những chùm trái đỏ mọng. Bà cảm thấy thèm và hái trái ăn. Trái ngọt lịm làm bà không còn cảm thấy đói khát nữa. Đầu óc bà dường như tỉnh táo hơn. Rồi bà tìm được lối về nhà.

Hôm sau, bà thấy trong người có vẻ khác. Rồi bụng bà cứ ngày một to dần. Qua đúng 12 mùa trăng, bà sinh một bé gái. Dân làng nhìn bà bằng con mắt khinh bỉ, vì bà không chồng mà có con. Có người độc lưỡi độc miệng nói bà đẻ ra "ma núi." Bà cắn răng chịu đựng. Mặc dù nghèo khổ nhưng bà chăm sóc đứa nhỏ rất chu đáo.

Đứa con gái càng lớn càng đẹp rực rỡ và xinh tươi như đóa Hoa Trang trong rừng. Nhưng tiếc thay, ngày ngày nó chỉ thích vào rừng rong chơi, bắt hoa, đuổi bướm. Nó lưỡi biếng, không chịu làm việc giúp mẹ. Bà mẹ ngày càng già yếu, nhưng vì thương con nên bà phải cố sức làm lụng vất vả để có cái ăn cái mặc cho con.

Một hôm, bà mẹ bệnh và qua đời. Dân làng xúm lại lo chôn cất bà mẹ và không tiếc lời quở trách đứa con tệ bạc. Quen thói lười biếng nên khi bà mẹ chết đi, đứa con không còn ai chăm sóc nữa. Hằng ngày nó tha thân tấm thân gầy còm đi ăn xin hết nhà này đến nhà khác. Mới đầu, người ta còn thương hại cho ít nhiều để nó sống qua ngày, nhưng nó cứ xin hoài khiến người ta cũng chán. Đứa con đến đâu xin thì thiên hạ cũng dè bủ, mỉa mai. Lúc này nó mới biết ăn năn, hối lỗi. Nó cảm thấy thương mẹ vô cùng và xấu hổ với dân làng lắm. Nó chạy ra mộ mẹ, rồi nằm khóc nức nở và luôn miệng kêu xin: "*Mẹ ơi, mẹ tha lỗi cho con!*"

Từ đêm đó, không ai còn gặp lại nó nữa. Người ta thấy bên mộ bà mẹ mọc lên một cây lạ, lá nhỏ li ti. Mỗi khi có ai vô tình hay cố ý đụng đến, cây chột rùng mình, khép nép như cố né tránh mọi người. Người ta gọi đó là cây Cây Xấu Hổ – Cây Mặc Cờ.

Câu chuyện thật ý nghĩa, ngụ ý khuyên người ta phải sống đúng bổn phận làm con, biết hiếu thảo với cha mẹ. Sống trên đời, người ta có thể chọn nhiều thứ, nhưng không ai có thể chọn cha mẹ. Vì thế, dù cha mẹ có thế nào thì cũng vẫn là người sinh thành và dưỡng dục mình, chữ hiếu vẫn phải giữ sao cho vuông tròn. Kinh Thánh nói: "*Ai bỏ rơi cha mình thì khác nào kẻ lộng ngôn, ai chọc giận mẹ mình sẽ bị Đức Chúa nguyên rủa.*" (Hc 3:16)

...TÓI THỤ TẠO ĐẶC BIỆT

Thụ tạo đặc biệt của Thiên Chúa chính là Đức Trinh Nữ Maria – một thôn nữ giản dị, nghèo nàn, như loài hoa dại, nhưng Thôn Nữ Maria lại là Thục Nữ Thánh Thiện, với đặc ân Đồng Trinh Trọn Đời để chuẩn bị trở nên Mẹ Thiên Chúa, và được người chị họ Êlidabét chúc mừng: "*Em được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cưu mang cũng được chúc phúc. Bởi đâu tôi được Thân Mẫu Chúa tôi đến với tôi thế này? Vì này đây, tai tôi vừa nghe tiếng em chào, thì đứa con trong bụng đã nhảy lên vui sướng. Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em*" (Lc 1:42-45). Được đặc ân cao trọng như thế, Đức Maria đã thốt lên: "*Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới; từ nay, hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc. Đấng Toàn Năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả, danh Người thật chí thánh chí tôn!*" (Lc 1:48-49).

Giáo Hội dành Tháng Năm để biệt kính Đức Mẹ, và được gọi là Tháng Hoa. Tại các nhà thờ thường có dâng hoa cho Đức Mẹ vào các buổi chiều. Một truyền thống đạo đức tốt lành, đặc biệt là những Đóa Hoa Kính Kính Mừng.

1. Đức Mẹ là Đấng thông ơn Thiên Chúa. Giáo Hội dạy chúng ta kêu cầu Đức Maria. Danh xưng này tóm tắt những gì Đức Mẹ làm cho chúng ta, trong mỗi quan hệ của chúng ta với Con Yêu Dấu của Mẹ: Đấng giữ kho tàng ân sủng, Đấng thông ban ân sủng, Đấng thông ban lòng thương xót mà Chúa Giêsu dành cho chúng ta. Trong tông thư Ad Diem Illum (1904), ĐGH Piô X cho biết: *"Bằng cách thông phần đau khổ và ước muốn giữa Đức Kitô và Đức Maria, Đức Mẹ xứng đáng trở nên người phân phát mọi ân huệ mà Chúa Giêsu dành cho chúng ta khi Ngài đổ Máu ra"*. Đức Maria cũng là Đấng hiệp thông cứu độ nhân loại vì Mẹ đã âm thầm chịu mọi đau khổ tột cùng trong cuộc Khổ nạn và Tử nạn của Đức Kitô. Như vậy Đức Mẹ thực sự có quyền trên kho tàng siêu nhiên của Chúa Con, vì Đức Mẹ cùng Chúa Con đặt những kho tàng đó và phân phát ân sủng cho chúng ta.

Trong tông thư Octobri Mense (1891), ĐGH Leo XIII xác định: *"Có thể nói rằng, theo Thánh Ý Thiên Chúa, không gì đến với chúng ta mà không qua tay Mẹ Maria. Không ai có thể đến gần Chúa Cha mà không qua Chúa Con, cũng không ai có thể đến gần Đức Kitô mà không qua Đức Mẹ"*. Sau Chúa Giêsu, Đức Mẹ là Đấng Trung Gian, vì Chúa Giêsu tiếp tục giao hòa chúng ta với Chúa Cha, Đức Mẹ cũng giao hòa chúng ta với Chúa Giêsu. Thánh Phaolô gọi Đức Mẹ là "ngai tòa ân sủng." Đức Mẹ có thể xin với Chúa Con mọi điều cho chúng ta, cầu bầu cho chúng ta với tư cách Hiền Mẫu, và chuyển mọi ơn lành cần thiết cho chúng ta.

2. Đức Maria là Đấng trung gian giữa Chúa Con và chúng ta. Đức Mẹ trao ban Chúa Giêsu cho chúng ta và đem chúng ta đến với Chúa Giêsu. Phúc Âm cho chúng ta biết điều này vài lần, cho chúng ta thấy động thái Hiền Mẫu khi Đức Mẹ đem Chúa Giêsu đến với nhân loại. Đức Mẹ đem Hài Nhi Giêsu đến cho các mục đồng và các đạo sĩ cùng chiêm bái. Đức Mẹ đem Chúa Giêsu lên Đền thờ và cho ông Simeon thấy. Tại tiệc cưới Cana, Đức Mẹ đã cầu xin Con Trai và phép lạ đầu tiên đã xảy ra. Trên đôi Canvê, Đức Mẹ đã đón

nhận xác Con từ trên Thập Giá, đã âm thầm tử đạo, và Mẹ đã trao cho nhân loại giá cứu độ.

Tại phòng tiệc ly, Đức Mẹ đã xin Chúa Thánh Thần cho các tông đồ, đã nâng đỡ Giáo Hội sơ khai bằng cách cầu nguyện và khích lệ từ ngày đó tới ngày Mẹ về trời. Thánh Bênêđô nói: "*Đức Mẹ thực sự là kênh chuyển nước hằng sống cho nhân loại, vì Mẹ đem đến chính Chúa Giêsu là nguồn ân sủng*". Tìm kiếm Đức Mẹ là tìm kiếm Chúa Giêsu. Tìm kiếm Chúa Giêsu là tìm kiếm Chúa Cha.

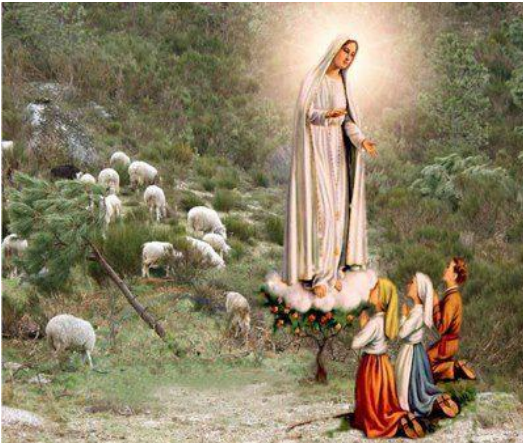
Hãy đặt cuộc đời chúng ta trong tay Mẹ để Mẹ hướng dẫn. Hãy thực hiện những điều tốt để làm những đóa hoa tươi đẹp và thơm tho nhất dâng kính Mẹ, đặc biệt trong Tháng Năm này. Đức Mẹ muốn mỗi người chúng ta có được tình yêu trọn vẹn và mọi điều tốt lành.

*Xin tung hô Mẹ Chúa Trời
Trinh nữ tuyệt vời với tiếng "xin vâng"
Xin dâng Mẹ đóa Hoa THƯƠNG
Hoa VUI, Hoa SÁNG, Hoa MỪNG đời con
Bốn hoa bốn sắc nồng nàn
Ví như trời đất luân phiên bốn mùa
Xin thương, lạy Mẹ nhân từ
Dạy con sống giữa bộn bề lo toan
Đường trần lắm nỗi gian nan
Hằng ngày có Mẹ an tâm suốt đời*

Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh Maria, Mẹ nhân từ, xin ban bình an cho chúng con và toàn thể giới, cách riêng là Nước Việt, xin giúp chúng con sống khiêm hạ và biết xin vâng như Mẹ trong mọi hoàn cảnh. Giữa biển đời đầy sóng gió, nhiều nguy hiểm, xin Mẹ thương che chở, nâng đỡ và cầu thay nguyện giúp, hôm nay và mãi mãi. Chúng con cầu xin Mẹ, nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

ĐÁP LỜI MẸ - HÃY THỰC THI MỆNH LỆNH FATIMA

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Không có bà mẹ nào mà không thương yêu con cái của mình. Cũng vậy, người mẹ sẽ rất vui mừng nếu con cái ngoan hiền, thảo hiếu. Ngược lại, bà mẹ ấy sẽ rất đau khổ khi chúng là những đứa con hư hỏng và không biết vâng lời. Mặt khác, trong vai trò làm mẹ, người mẹ sẽ không an tâm khi trước mặt chúng là những cạm bẫy

nguy hiểm đang rình sẵn để làm hại chúng!

Hôm nay, Giáo Hội mừng lễ Đức Mẹ Fatima để kỷ niệm biến cố Mẹ hiện ra lần đầu tiên tại Fatima nước Bồ Đào Nha, ngày 13-5 - 1917 và ban hành những sứ điệp cấp bách cho nhân loại, nhằm giúp con cái Mẹ được thêm lòng yêu mến Chúa, được hạnh phúc và bình an.

NỘI DUNG CÁC SỨ ĐIỆP QUA CÁC LẦN HIỆN RA CỦA ĐỨC MẸ

Các cuộc hiện ra của Mẹ Maria tại Fatima với ba trẻ nhỏ là: Lucia, Giaxinta và Phanxicô. Trong mỗi lần hiện ra như vậy, Mẹ Maria đều mang đến cho nhân loại những sứ điệp qua trung gian các em nhỏ này. Mặt khác, Mẹ cũng muốn chính các em phải là người thực thi sứ điệp ấy trước hết!

Với lần hiện ra đầu tiên, ngày 13-05-1917, Mẹ đã khuyên nhủ rằng: "*Chúng con hãy lần hạt Mân Côi hàng ngày, để cầu cho thế giới được chóng hòa bình và chiến tranh sớm chấm dứt*".

Sau đó một tháng, cũng vào ngày 13-06-1917, Mẹ căn dặn thêm về việc lần hạt: "*Các con hãy lần hạt và sau mỗi chục thì đọc: Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội cho chúng con, xin cứu chúng con khỏi sa Hỏa ngục, xin đem các linh hồn lên Thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến lòng thương xót Chúa hơn*".

Ngày 13-07-1917, Đức Mẹ muốn chính các em cộng tác với Mẹ trong công việc hoán cải thế giới bằng việc mời gọi các em hy sinh

để cầu nguyện cho kẻ có tội và đền tội thay cho những người xúc phạm đến Trái Tim Mẹ.

Tiếp theo, ngày 13-08-1917, Đức Mẹ đã mạc khải cho các trẻ em này thấy được Hỏa ngục và các hình khổ mà những kẻ có tội phải chịu, đồng thời Mẹ cũng nói lên ý muốn của Thiên Chúa là: thiết lập lòng sùng kính Trái Tim Mẹ trên khắp thế giới để tránh khỏi chiến tranh và sẽ có hòa bình.

Đồng thời, Đức Mẹ tha thiết xin mọi người hãy dâng nước Nga cho Trái Tim Mẹ, siêng năng rước lễ đền tạ Mẹ trong các ngày thứ Bảy đầu tháng. Mẹ cũng báo trước rằng: nếu dâng nước Nga cho Mẹ thì nước Nga sẽ có hòa bình và sẽ không truyền bá những giáo thuyết sai lạc.

Kể đến, ngày 13/09/1917, Đức Mẹ nói riêng với Lucia: *"Con hãy nói với mọi người tiếp tục lần hạt mỗi ngày để xin cho chiến tranh chóng chấm dứt"*.

Cuối cùng, ngày 13-10-1917, Đức Mẹ bày tỏ ước nguyện được xây một nhà thờ tại nơi Mẹ đang hiện ra để tôn kính Mẹ. Bên cạnh đó, Mẹ cũng mạc khải danh của Mẹ là: *"Nữ Vương Rất Thánh Mân Côi"* và tiếp tục kêu gọi lần hạt mỗi ngày để được hưởng hòa bình.

Tóm lại, trong tất cả những lần hiện ra, các sứ điệp của Đức Mẹ được thu tóm trong ba mệnh lệnh chính, nhằm cứu vãn tình cảnh bi đát của thế giới, đó là: **hãy cải thiện đời sống; hãy lần hạt Mân Côi; hãy tôn sùng Trái Tim Mẹ.**

TÂM QUAN TRỌNG CỦA BA MỆNH LỆNH FATIMA

Ba mệnh lệnh Fatima của Mẹ Maria được ví như chiếc kiềng ba chân. Vì thế, khi thực hiện, chúng ta phải thi hành cách song song. Nói cách khác, ba mệnh lệnh này như ba vòng tròn đan quyện vào nhau mà không thể tách rời.

Tuy nhiên, để thực thi cho được tốt và ý thức, chúng ta sẽ cùng nhau tìm hiểu nguyên nhân và ý nghĩa của các mệnh lệnh này, cũng như thấy được sự cấp bách của nó trong thế giới hôm nay.

Trước tiên là mệnh lệnh: **"Hãy cải thiện đời sống"**.

Cải thiện đời sống hay hoán cải là những cụm từ được nhắc tới rất nhiều lần và nhiều cách khác nhau từ thời Cựu Ước sang đến Tân Ước.

Lý do đề tài này được nhắc đi nhắc lại và mỗi lúc lại càng ráo riết hơn, vì: hoán cải, sám hối là điều kiện cần thiết để được hưởng ơn cứu độ.

Chính vì vậy, nên tại Fatima, trong những lần hiện ra, Đức Mẹ thường xuyên đề cập đến vấn đề sám hối.

Tiếp theo là mệnh lệnh: **“Hãy siêng năng lần hạt Mân Côi”**.

Chuỗi Mân Côi là bản Tin Mừng rút gọn, nơi đó, chúng ta lần lượt suy gẫm cuộc đời Chúa Cứu Thế từ lúc tượng thai trong lòng Đức Mẹ đến khi Ngài được đưa về trời, đồng thời chúng ta cũng cùng với Giáo Hội chiêm ngắm công phúc của Mẹ khi được Thiên Chúa ân thưởng trên Thiên Đàng.

Điều đặc biệt trong lần cuối cùng Mẹ hiện ra tại Fatima, ngày 13-10-1917, Mẹ đã mặc khải tước hiệu của mình là: **“Nữ Vương Rất thánh Mân Côi”**.

Như vậy, Kinh Mân Côi rất quan trọng. Qua lời kinh này, Thiên Chúa và Mẹ sẽ cứu thế giới khỏi tai ương hoạn nạn, nhất là chiến tranh.

Cuối cùng là mệnh lệnh: **“Hãy tôn sùng Trái Tim Mẹ”**.

Ngày Mẹ đem Đức Giêsu lên đền thờ để dâng cho Thiên Chúa, lúc ấy, Mẹ được cụ già Simêon nói tiên tri rằng: “... chính Bà, *một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà*” (Lc 2, 35).

Vì vậy, Trái Tim Mẹ sẽ rất đau khổ khi con người xúc phạm đến Đức Giêsu, con yêu quý của Mẹ. Trái tim Mẹ cũng rất khổ tâm khi nhân loại thờ ơ với việc tôn thờ Thiên Chúa. Trái tim Mẹ sẽ không thể yên khi nhìn thấy con người đang ngày càng đi vào hố diệt vong của tội lỗi.

Chính vì điều này mà Mẹ Maria mời gọi con cái mình siêng năng chạy đến và tôn sùng Trái Tim Mẹ để xin Mẹ tha thứ vì những lỗi lầm xúc phạm đến Trái Tim Chúa và Trái Tim vẹn sạch Mẹ. Đồng thời sẽ được Mẹ yêu thương, vỗ về và chở che.

SÔNG SỨ ĐIỆP FATIMA

Mừng lễ Đức Mẹ Fatima, chúng ta thấy sứ điệp của Mẹ vẫn còn tính thời sự nếu không muốn nói là cấp bách! Chính vì thế, mỗi người hãy đáp lại lời mời gọi của Mẹ Maria cách yêu mến và trung

thành, để đáng được tận hưởng những ơn phúc do những việc tốt đẹp chúng ta làm qua lời mời gọi của Mẹ.

Thứ nhất, đó là: chúng ta hãy thể hiện sự sám hối thực sự và chân thành. Sống khiêm nhường để nhìn nhận sự thiếu sót của mình đã xúc phạm đến Thiên Chúa và Đức Mẹ. Ý thức những điều lỗi lầm mà mình đã phạm đến Chúa và Đức Mẹ như là những lưỡi gươm đâm thấu Trái Tim Chúa và Mẹ, từ đó, biết quay về để lãnh nhận Bí tích Giao Hòa.

Thứ đến, đó là: thể hiện lòng tôn sùng Trái Tim Mẹ bằng nhiều hình thức khác nhau, chẳng hạn như: luôn mang hình ảnh của Đức Mẹ nơi mình. Trong gia đình luôn có hình ảnh hay tượng Đức Mẹ để ở nơi xứng đáng. Siêng năng chạy đến với Đức Mẹ để thổ lộ tâm tình vui buồn, sướng khổ, thành công hay thất bại để xin Mẹ chúc lành.

Một số những việc đạo đức khác cũng nên thực thi như: mang áo Đức Bà. Siêng năng đọc những kinh đã được Giáo Hội soạn ra để tôn vinh Đức Mẹ.... Đặc biệt, tôn sùng Trái Tim Đức Mẹ bằng cách tận hiến và phó thác mọi công việc cho Mẹ.

Cuối cùng là: siêng năng lần hạt Mân Côi. Hãy năng lần hạt Mân Côi khi ở một mình hay đọc chung với cộng đoàn. Không ngừng cố võ cho con cháu, anh chị em và những người khác, để mọi người cùng nhau lần hạt Mân Côi hằng ngày. Hãy dâng đất nước Việt Nam thân yêu cho Trái Tim Đức Mẹ, đồng thời dâng gia đình, vợ chồng, con cái, anh chị em và mọi người cho Trái Tim Mẹ, để xin Mẹ biến đổi và ban bình an, niềm vui và hạnh phúc đích thực cho mỗi người và dân tộc chúng ta.

Lạy Mẹ Fatima, xin cho chúng con biết đáp lại lời mời gọi của Mẹ, đó là luôn biết cải thiện đời sống, siêng năng lần hạt Mân Côi, tôn sùng Trái Tim Mẹ để được hưởng một nền hòa bình đích thực. Xin vòng tay từ ái của Mẹ đón nhận mỗi người chúng con, đất nước Việt Nam và toàn thế giới vào trong Trái Tim Mẹ để Mẹ giữ gìn, che chở và yêu thương như Mẹ đã thể hiện tình yêu thương từ mẫu đặc biệt với ba trẻ nhỏ khi xưa. Amen.

NĂM MÙA CHÚA ĐỒ HỒNG ÂN

Mùa ở đây không phải 4 mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông của thời tiết tuần hoàn nhưng là Mùa Phụng vụ của Hội Thánh với: Mùa Vọng, Mùa Giáng Sinh, Mùa Thường niên (2 giai đoạn), Mùa Chay, Mùa Phục Sinh

Trong năm Phụng vụ, tất cả gồm những mùa nào? Đây là câu hỏi mà mỗi người giáo dân chúng ta cần hiểu và thực thi trong đời sống Đạo của mình.

Bắt đầu cho một năm Phụng vụ là **Mùa Vọng**, Mùa vọng kéo dài 04 tuần lễ. Theo sách: "Những Quy Luật Tổng Quát về Năm Phụng Vụ và Niên Lịch", Mùa Vọng có một đặc tính với hai khía cạnh:

- Là một mùa để chuẩn bị cho Giáng Sinh khi chúng ta tưởng niệm việc Đức Kitô đến lần thứ nhất.

- Như là một Mùa mà việc nhớ lại ấy hướng tâm trí của chúng ta tới sự chờ đợi cho lần trở lại của Đức Kitô trong ngày sau hết. Do đó, Mùa Vọng là một thời kỳ sốt sắng và mong đợi trong hân hoan.

Mùa Giáng sinh là một giai đoạn trong năm phụng vụ Kitô giáo theo sau Mùa Vọng. Được bắt đầu từ ngày Lễ Giáng Sinh (25 tháng 12) đến hết ngày 5 tháng 1, tùy theo từng truyền thống, có thể bao gồm cả ngày 6 tháng 1 với lễ Hiển Linh (theo Kitô giáo Tây phương) hoặc lễ Chúa Giêsu chịu phép rửa (theo Kitô giáo Đông phương). Mùa Giáng Sinh cử hành mừng sự kiện Chúa Giêsu Giáng Sinh. Thời gian này thường được gọi là "12 ngày mùa Giáng Sinh" (Twelve Days of Christmas).

Mùa Thường niên (Hay Mùa quanh năm): Có một khoảng thời gian dài 34 tuần lễ: từ sau lễ Chúa Giêsu chịu phép Rửa đến trước lễ Tro rỗi được tiếp nối từ sau lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống tới trước Chúa nhật I mùa Vọng, được gọi là mùa Thường niên. Tuy không có sắc thái riêng của một mùa phụng vụ nào, không cử hành một khía cạnh nào đặc biệt về mầu nhiệm Chúa Kitô, nhưng mùa Phụng vụ này tôn kính toàn bộ mầu nhiệm Chúa Kitô, và cũng giúp chúng ta sống mầu nhiệm Vượt qua trong cuộc đời thường ngày.

Mùa Thường niên chia làm hai phần, sau Mùa Giáng Sinh có khoảng 8 Chúa Nhật, và sau Mùa Phục Sinh có khoảng 26 Chúa Nhật. Mùa Quanh Năm kết thúc với Lễ Chúa Giêsu Kitô Vua. Màu sắc Mùa Quanh Năm là màu xanh, nói lên niềm hy vọng.

Ngoài những Mùa này, Giáo Hội còn cử hành một số lễ về Chúa Giêsu, Mẹ Maria, Thánh Giuse và các Thánh; nhưng các Mùa giữ vai trò quan trọng hơn, vì chúng biểu lộ cho chúng ta biết những gì Chúa đã làm để cứu rỗi chúng ta đầy đủ hơn.

Mùa Chay kéo dài bốn mươi ngày tức khoảng sáu tuần lễ trước Lễ Phục Sinh, bắt đầu từ Thứ tư Lễ Tro và kết thúc trước Tam Nhật Vượt Qua chiều Thứ năm Tuần Thánh. Lễ Phục Sinh luôn luôn rơi vào một chủ nhật giữa ngày 22 tháng 3 và 25 tháng 4 vì vậy, Thứ tư Lễ Tro có thể rơi vào bất cứ thứ tư nào giữa ngày 4 tháng 2 và 10 tháng 3.

Thực ra, nếu đếm từ thứ Tư Lễ Tro (Bắt đầu mùa Chay) đến thứ 6 tuần Thánh tính ra là 46 ngày. Nhưng trừ ra 6 ngày Chúa nhật vì Đối với Ki-tô giáo, mọi Chúa Nhật đều là những ngày cử hành sự phục sinh của Chúa Ki-tô, các tín hữu không được ăn chay, và làm những hình thức đền tội trong các ngày này. Các Chúa Nhật không được tính vào thời gian chay tịnh mùa Chay.

Mùa Phục Sinh bắt đầu bằng việc cử hành Chúa nhật lễ Phục Sinh, đã mở ra một giai đoạn gồm 50 ngày, được gọi một cách căn bản là Pentecôte (Hiện Xuống), mà sau này được gọi là thời gian Phục Sinh. Chuỗi "năm mươi ngày Phục Sinh" được sống như một "Chúa nhật lớn" của niềm vui và sự tán tụng, bắt đầu từ ngày Phục Sinh và được kéo dài trong 8 Chúa nhật (cho đến lễ Hiện Xuống). Thật vậy, có rất nhiều yếu tố riêng cho mùa này mà điểm nhấn chính của nó là chiều kích lễ hội. Màu sắc phụng vụ là màu trắng, nó nhắc nhở hình ảnh các thiên thần áo trắng vào buổi sáng Phục Sinh và ngày lễ Lên Trời. Bài ca Alleluia không ngừng được xướng lên, giúp chúng ta tham dự vào bài tụng ca của tất cả những ai "đã được mua về bằng máu của Con Chiên". Sự hiện diện của cây Nến Phục Sinh đang cháy sáng ở giữa cung thánh nhà thờ mời gọi chúng ta đón nhận và chia sẻ niềm vui ấy.

Trong Mùa Phục Sinh, tại các Thánh Lễ Chúa nhật, trước khi bước vào Thánh Lễ, linh mục rảy nước Thánh trên Cộng đoàn... Vào ngày

Chúa nhật, nhất là trong mùa Phục sinh, thay vì Nghi thức Thống hối thường lệ, thỉnh thoảng nên làm phép và rảy nước thánh để nhớ lại Bí tích Rửa tội" (QCSL 51).

Các Chúa Nhật mùa Phục Sinh không được cử hành các Thánh lễ khác, kể cả Thánh lễ an táng.

Về việc rước lễ trong mùa Phục Sinh: GL 920: "Mọi tín hữu sau khi rước lễ lần đầu, buộc rước lễ mỗi năm ít là một lần. Phải chu toàn luật buộc này trong mùa Phục Sinh, trừ khi vì lý do chính đáng, họ có thể chu toàn luật buộc này trong thời gian khác trong năm".

Tại Việt Nam, thời gian cần thiết để giữ luật buộc rước lễ trong mùa Phục Sinh là từ thứ Tư Lễ Tro cho đến hết lễ Chúa Ba Ngôi, chiếu theo điều 217 của Công Đồng Đông Dương lần thứ I, năm 1934 và thông báo của Ủy Ban Giám Mục về Phụng vụ, số VII ngày 10/8/1971.

Nhân tiện cũng nhắc về việc xưng tội. GL 989: "Mọi tín hữu sau khi đến tuổi khôn buộc phải trung thành giữ luật xưng các tội trọng, một năm ít là một lần".

Từ Lễ Phục Sinh cho đến hết Chúa Nhật Hiện Xuống, đọc kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng. Trong các giờ kinh, thay vì đọc kinh Truyền tin, cộng đoàn đọc (hay hát) *Kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng...*

"Xướng: Lạy Nữ Vương Thiên Đàng hãy vui mừng. Alleluia.

Đáp: Vì Đấng Mẹ đã đáng cư mang trong lòng. Alleluia.

Xướng: Người đã sống lại thật như lời đã phán hứa. Alleluia.

Đáp: Xin cầu cùng Chúa cho chúng con. Alleluia.

Xướng: Lạy Đức Nữ Đồng Trinh Maria, hãy hỉ hoan khoái lạc. Alleluia.

Đáp: Vì Chúa đã sống lại thật. Alleluia.

Lạy Chúa là Đấng đã làm cho thiên hạ được vui mừng quá bội, bởi Đức Chúa Giêsu Kitô là Con Chúa, cùng là Chúa chúng con, đã sống lại; xin vì Đức Nữ Đồng Trinh Maria là Thánh Mẫu Người, nguyện cầu cho chúng con được hưởng phúc vui vẻ hằng sống đời đời. Vì công nghiệp Chúa Kitô là Chúa chúng con. Amen".

Fx Đỗ Công Minh (St)

TÍNH CỘNG ĐOÀN VÀ LINH ĐỘNG TRONG CỬ HÀNH PHỤNG VỤ THÁNH LỄ

1. NHẬP ĐỀ

Phụng vụ, mà đỉnh cao là Thánh lễ, là hành vi của cộng đoàn những người nhờ Đức Tin Thiên Chúa ban cho mà có thể nhận biết, cảm tạ, ca ngợi và thờ phượng Thiên Chúa. Tuy nhiên, từ thời Trung cổ, giáo dân hầu như đã bị loại ra khỏi việc tham dự sống động vào Thánh lễ, trong khi đó, giáo sĩ lại thu tóm hầu hết các lời nguyện và bài hát của cộng đoàn trong Thánh lễ. Kể từ thời Công đồng Trento, để ngăn chặn nguy cơ phủ nhận chức linh mục thừa tác, Hội Thánh đã nêu bật tầm quan trọng của chức vụ này, nhưng việc làm đó đã vô tình tạo thêm khoảng cách giữa giáo sĩ và giáo dân, cũng như làm trầm trọng thêm tính thụ động của giáo dân trong việc tham dự Thánh lễ.

Thế nhưng, Hiến chế Phụng vụ thánh của Công đồng Vatican II ra đời vào năm 1963 đã mở đường cho cuộc canh tân Phụng vụ của Hội Thánh. Cuộc canh tân Phụng vụ này đã phục hồi chiều kích cộng đoàn của các thành phần Dân Chúa trong Thánh lễ (x. PV 27), cũng như đã đề ra nhiều phương thế hữu hiệu giúp các giáo dân tham dự Thánh lễ cách ý thức, trọn vẹn và sống động hơn (x. PV 14).

2. TÍNH CỘNG ĐOÀN TRONG CỬ HÀNH THÁNH LỄ

Có thể nói rằng, tự bản chất, Phụng vụ luôn đòi hỏi phải mang tính cộng đoàn. Cộng đoàn này không chỉ dành riêng cho một hạng người thánh thiện nào, nhưng bao gồm mọi hạng người. Hiến chế Phụng vụ thánh của Công đồng Vatican II dạy rằng mỗi khi cử hành các nghi lễ, đặc biệt trong việc cử hành Thánh lễ, nên quý chuộng việc cử hành cộng đồng hơn việc cử hành đơn độc và riêng rẽ (x. PV 27). Thực thế, chính trong khi cử hành Thánh lễ mang tính cộng đoàn, các tín hữu tạ ơn Thiên Chúa và dâng lên Ngài lễ

phẩm tinh tuyền, không những nhờ tay vị tư tế, nhưng còn cùng với ngài, cũng như để học cho biết dâng chính mình nữa (x. QC 95).

Theo sự hướng dẫn của Hội Thánh, kể từ sau Công đồng Vatican II, tính cộng đoàn trong Thánh lễ đã được thể hiện bằng nhiều phương cách phong phú. Trước hết, Công đồng cho phép đưa ngôn ngữ địa phương vào trong cử hành Thánh lễ (x. PV 36). Việc làm này đã mở đường để giáo dân có thể tham gia vào những lời tung hô, những câu đối đáp, những bài thánh ca trong Thánh lễ. Thứ đến, việc Công đồng yêu cầu các linh mục năng giảng Kinh Thánh (x. PV 52) đã khiến cho Lời Chúa trở thành yếu tố liên kết cộng đoàn các tín hữu với nhau trong cùng một Đức Tin. Thêm vào đó, việc Công đồng tái lập Lời nguyện tín hữu sau bài giảng các ngày lễ Chúa Nhật và lễ buộc (x. PV 53) cũng đã góp phần thăng tiến tinh thần liên đới của các tín hữu với toàn thể Hội Thánh và thế giới. Một điểm rất quan trọng nữa là việc Công đồng khuyến khích giáo dân rước lễ cũng như cho phép hiệp lễ dưới hai hình trong một vài trường hợp nhất định (x. PV 55). Việc làm này đã làm hiển lộ sự hiệp thông sâu xa giữa các thành phần Dân Chúa khi cùng lãnh nhận Mình Máu Thánh Chúa trong một Thánh lễ.

Như vậy, bằng những điều chỉnh thích đáng, Công đồng Vatican II đã làm cho tính cộng đoàn trong cử hành Thánh lễ được phục hồi và trở nên ngày một thăng tiến. Nhưng không dừng lại ở đó, Công đồng còn khuyến nghị các chủ chăn phải chú trọng và kiên tâm theo đuổi việc huấn luyện Phụng vụ cho các tín hữu (x. PV 19) để tạo điều kiện giúp họ có thể tham dự Thánh lễ ngày một tích cực hơn.

3. MỘT VÀI PHƯƠNG THỨC KHẢ ĐĨ GIÚP CÁC TÍN HỮU THAM DỰ THÁNH LỄ CÁCH Ý THỨC, TRỌN VẸN VÀ SỐNG ĐỘNG HƠN

Thực thế, một trong những ưu tư của Công đồng là làm sao để các chủ chăn không những chỉ chú tâm cử hành Phụng vụ thành sự và hợp pháp mà thôi, nhưng còn lo sao cho các tín hữu có thể tham dự Thánh lễ một cách ý thức, trọn vẹn và sống động, vì do chính bản tính, Thánh lễ đòi hỏi cách thức tham dự như thế (x. PV 11 và 14).

3.1. Tham dự Thánh lễ cách ý thức

Quả vậy, Hội Thánh hằng bận tâm lo lắng để các giáo dân đừng tham dự vào mầu nhiệm đức tin trong Thánh lễ như những du khách bàng quang, câm lặng, nhưng nhờ hiểu thấu đáo mầu nhiệm đó, họ tham dự các kinh nguyện và nghi lễ thánh cách ý thức hơn (x. PV 48). Do đó, Hội Thánh muốn việc chuẩn bị các bản văn bài đọc, lời nguyện và bài ca trong Thánh lễ phải thích ứng thoả đáng với nhu cầu cũng như nỗi trạng của những giáo dân hiện diện (x. QC 352).

3.2. Tham dự Thánh lễ cách trọn vẹn

Về phía người giáo dân, Hội Thánh khuyên nhủ họ phải tham dự đầy đủ và trọn vẹn, cả hai phần Thánh lễ gồm Phụng vụ Lời Chúa và Thánh Thể, nhất là trong ngày Chúa nhật và các ngày lễ buộc. Bởi lẽ hai phần trên được liên kết chặt chẽ với nhau đến nỗi làm thành một hành vi thờ phượng duy nhất (x. PV 56). Để giúp người giáo dân tham dự thánh lễ cách trọn vẹn hơn, các vị hữu trách được yêu cầu tìm cách xếp đặt cho người tín hữu có được vị trí thích hợp trong thánh đường, để họ có thể dự phần xứng đáng vào những nghi thức thánh. Ngoài ra, cũng phải liệu làm sao cho giáo dân không những nhìn thấy vị chủ tế hay các người đọc sách, mà nhờ những phương tiện kỹ thuật hiện đại, còn nghe rõ được các bài đọc, lời nguyện... (x. QC 311).

3.3. Tham dự Thánh lễ cách sống động

Bên cạnh việc mong muốn người giáo dân tham dự Phụng vụ cách ý thức và trọn vẹn, Hội Thánh còn muốn khuyến khích sự chủ động của họ trong cử hành Thánh lễ như việc tích cực đối đáp trong các nghi thức và kinh nguyện (x. QC 35 và 36). Đặc biệt, ca hát là một trong những cách thể hàng đầu giúp người giáo dân tham gia cách sống động vào Phụng vụ, thế nên, các chủ chăn cũng được mời gọi năng khích lệ giáo dân tham gia vào những lời tung hô, những bài thánh vịnh, tiền xướng và thánh ca (x. TN 27).

Như vậy, việc người tín hữu tham gia Thánh lễ một cách ý thức, trọn vẹn và sống động không chỉ khiến họ không còn cảm thấy nhàm chán hay buồn tẻ trong mỗi giờ lễ cũng như không còn cảm thấy cô đơn hay lạc lõng giữa cộng đoàn, mà lại còn có thể dẫn

đưa tâm hồn họ hướng về Thiên Chúa và tạo nên sự biến đổi trong chính con người họ. Và một khi nội tâm người tín hữu đã được biến đổi cách thâm sâu, thì đời sống đạo đức và hoạt động tông đồ của họ mới có thể trở nên một niềm vui đích thực.

4. KẾT LUẬN

Quả thực, việc phục hồi và thăng tiến tính cộng đoàn trong cử hành Phụng vụ Thánh lễ kể từ sau Công đồng Vatican II đã giúp tái khẳng định bản tính Công giáo của Hội Thánh, đồng thời cũng giúp các tín hữu chủ động hiệp thông chính mình vào Nhiệm Thể Chúa Kitô. Qua từng ngày, việc Hội Thánh hằng mời gọi các tín hữu tham dự vào Phụng vụ Thánh lễ cách ý thức, trọn vẹn và sống động hơn đã góp phần thúc đẩy các thành phần Dân Chúa không ngừng vươn tới mức sung mãn của Chúa Kitô (x. PV 2).

Chính nhờ mang trong mình những tâm tình của Chúa Kitô đó (x. Pl 2, 5), mà trong mọi nơi mọi lúc, người Kitô hữu luôn biết đón nhận tha nhân trong niềm cảm thông tha thứ thực sự, để xứng đáng cùng với những người anh chị em chung một Đức Tin ấy chia sẻ Một Lương Thực Thần Linh. Và trong niềm hy vọng vềƠn Cứu Độ mai hậu, họ tin tưởng rằng vào ngày tận thế sẽ được Thiên Chúa cho vào dự bàn tiệc nơi Thiên Quốc cùng với tất cả những người anh chị em mà mình đã từng cùng nhau hiệp thông tham dự Thánh lễ khi còn ở trần thế này.

Nguồn: phanxico.vn

Lạc Vũ Thái Bình

Huế, 2-2023

Các chữ viết tắt trong bài viết:

– *Hiến chế Phụng vụ thánh của Công đồng Vatican II: PV*

– *Quy chế tổng quát sách lễ Roma: QC*

– *Hướng dẫn mục vụ Thánh nhạc của Hội đồng Giám mục Việt Nam: TN*

SỨC MẠNH THÁNH THẦN

Viễn Đông (chuyển ngữ từ IgnitumToday.com)

Mỗi người Công giáo nên đọc Kinh Thánh và luôn nói về Kinh Thánh. Mỗi ngày hãy đọc vài câu. Kinh Thánh sẽ nói với bạn. Đừng chỉ đọc những câu bạn thích vì thấy “hợp” với bạn, mà hãy đọc tất cả, bất cứ câu nào, càng “khó nghe” càng tốt. Đôi khi chúng ta phải làm điều gì đó dù cảm thấy miễn cưỡng.

Theo chu kỳ Mùa Phục Sinh, vợ chồng tôi bắt đầu đọc sách Công Vụ Tông Đồ hằng ngày. Chúng tôi đọc Kinh Thánh nhiều lần trong cuộc sống, nhưng chưa bao giờ thấy vui với các câu chuyện của Giáo hội sơ khai. Các câu chuyện đầy tính nhân bản, lộn xộn, và thực tế.

Các tín hữu thời đó đối mặt với quá nhiều thử thách đối với đức tin của họ và cách sống mới của họ. Các thành phố như bị đảo lộn bởi những người ít học nhưng đầy Thánh Thần. Hãy nhớ rằng họ có là những người như thế trước đó vài tuần? Không. Họ chạy trốn, ẩn náu, nhút nhát, sợ hãi,...

Chúng ta hiểu tại sao Phó tế Stêphanô hiên ngang bảo vệ Đức Kitô trước mặt các vị lãnh đạo Do Thái, không sợ sệt, mạnh dạn nói, và chịu chết.

Chúng ta đọc câu chuyện về Phaolô và Sila trong tù, vừa hát vừa cầu nguyện giữa đêm khuya sau khi họ bị đánh đập. Họ “điên” thật! Có bao giờ bạn thấy một người bị bệnh nặng mà vẫn ca tụng Thiên Chúa? Họ dại dột hay điên khùng? Chắc hẳn chỉ có thể là sức mạnh của Chúa Thánh Thần.

Đó cũng là Chúa Thánh Thần mà chúng ta lãnh nhận khi lãnh nhận Bí tích Thêm sức, vậy tại sao chúng ta sợ hãi như các Tông Đồ xưa? Phải chăng cuộc đời chúng ta trôi nổi vì chúng ta không nhận ra Chúa Thánh Thần? Tại sao Chúa Thánh Thần được so sánh với lửa?

Nước biểu hiện sự sinh sản và hoa trái của cuộc sống được trao ban trong Chúa Thánh Thần, lửa biểu hiện năng lực biến đổi nhờ tác động của Chúa Thánh Thần. Khi cầu nguyện, Tiên tri Êlia “xuất hiện như ngọn lửa” và “lời lẽ cháy như ngọn đuốc,” đem lửa từ trời xuống hy lễ trên Núi Camêlô. Sự kiện này là “hình ảnh” của Lửa Thánh Thần, Đấng biến hóa những gì ông chạm vào. Ông Gioan Tẩy Giả “đi trước Chúa trong thần khí và sức mạnh của ông Êlia” và tuyên bố Đức Kitô là Đấng “làm phép rửa bằng Lửa và Thánh Thần.”

Còn Chúa Giêsu nói về Chúa Thánh Thần: *“Thầy đã đến ném lửa vào mặt đất, và Thầy những ước mong phải chi lửa ấy đã bùng lên!”* (Lc 12:49). Trong hình “lưỡi lửa,” Chúa Thánh Thần ngự xuống trên các Tông Đồ vào sáng ngày Lễ Ngũ Tuần và lòng họ đầy Chúa Thánh Thần. Truyền thống Kitô giáo dùng biểu tượng lửa là một trong các hình ảnh diễn tả sự tác động của Chúa Thánh Thần.

Chúng ta thấy Giáo Hội nhiệt thành trong sách Công Vụ Tông Đồ là Giáo Hội mà ĐGH Phanxicô đã nói về Đại hội Giới trẻ tại Rio: *“Cha mong muốn kết quả của Ngày Giới Trẻ là gì? Một sự hỗn độn. Sẽ có điều đó. Sẽ có sự hỗn độn ở đây, tại Rio này ư? Sẽ có! Nhưng cha muốn có sự hỗn độn tại các giáo phận! Cha muốn mọi người phải ra đi! Cha muốn Giáo hội ra các đường phố! Cha muốn tất cả chúng ta chống lại những gì trần tục, máy móc, thoải mái, giáo sĩ trị, khép kín, ung dung tự tại. Các giáo xứ, các trường học, các tổ chức,... hãy ra đi!”*.

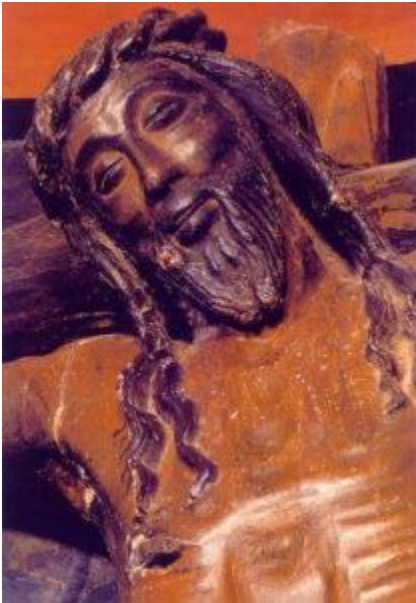
Lễ Ngũ Tuần là ngày khai sinh Giáo Hội. Chúng ta hãy cầu xin Chúa Thánh Thần ban cho chúng ta chính Ngọn Lửa đã xuống trên các Tông Đồ xưa và đã biến đổi cuộc đời họ.

Nguyện xin Mưa Thánh Linh tuôn đổ trên chúng ta và ban cho chúng ta sự can đảm để dám ra đi và hăng say loan báo Tin Mừng cho mọi người, đồng thời biến đổi chính cuộc đời của chúng ta và mọi người xung quanh chúng ta.

RACHEL ZAMARRON

NIỀM VUI – MỘT DẤU CHỈ CỦA THIÊN CHÚA

Rev. Ron Rolheiser, OMI

Chỉ có một nỗi buồn thực sự, đó là không làm thánh được! Tiểu thuyết gia, triết gia người Pháp, Leon Bloy đã kết thúc quyển tiểu thuyết Người phụ nữ nghèo (The Woman Who Was Poor) bằng câu nói thường xuyên được trích dẫn này. Còn đây là một câu khác của Leon Bloy ít được trích dẫn hơn, nhưng rất hữu ích để giúp ta hiểu lý do vì sao lại buồn khi không được làm thánh! Niềm vui là dấu chỉ chắc chắn về cuộc sống của một tâm hồn có Chúa trong lòng.

Niềm vui không chỉ là một dấu chỉ chắc chắn về cuộc sống thuộc về Thiên Chúa, nó còn là dấu chỉ của một cuộc sống có Thiên Chúa. Niềm vui cấu thành cuộc sống nội tâm có Thiên Chúa. Thiên Chúa là niềm vui. Đây là điều mà chúng ta không để gì tin. Vì nhiều lý do, chúng ta thấy thật khó để nghĩ về một Thiên Chúa hạnh phúc, vui vẻ, thoải mái, tự tại và mỉm cười (theo lời Julian thành Norwich). Kitô Giáo, Do Thái Giáo, Hồi Giáo, dù có nhiều khác biệt, nhưng đều có điểm này là điểm chung. Trong nhận thức chung của mình, chúng ta hình dung Thiên Chúa là người nam, độc thân, và thường không hài lòng, thường thất vọng về chúng ta. Chúng ta khó nghĩ Thiên Chúa vui với cuộc sống chúng ta, và quan trọng hơn nữa, Thiên Chúa là Đấng hạnh phúc, vui vẻ, tự tại và mỉm cười.

Sao lại có thể khác được chứ? Kinh Thánh cho chúng ta biết Thiên Chúa là Đấng tạo ra mọi sự tốt lành và mọi sự tốt lành đều đến từ Thiên Chúa. Mà trên đời này, có sự gì tốt đẹp hơn hạnh phúc, vui vẻ, tiếng cười và vẻ đẹp mang lại sự sống của một nụ cười nhân hậu? Rõ ràng là không. Những điều này cấu thành sự sống thiên đàng và là những gì làm cho cuộc sống trên đời này đáng sống. Chắc chắn chúng phải phát xuất từ Thiên Chúa. Và như thế có nghĩa, Thiên Chúa vui vẻ, Thiên Chúa là niềm vui.

Nếu đúng thế, mà đúng thế thật, thì chúng ta không nên xem Thiên Chúa như một người yêu hay thất vọng, một người chồng hay giận dữ, một người mẹ hay đau lòng, cau mày trước những thiếu sót và phản bội của chúng ta. Đúng hơn, chúng ta phải hình dung Thiên Chúa như người ông, người bà, vui mừng trước cuộc sống và sinh lực của chúng ta, thoải mái với những kém cỏi của chúng ta, tha thứ cho những yếu đuối của chúng ta và luôn mãi nhẹ nhàng đổ dành hướng chúng ta đến những gì cao đẹp hơn.

Một phần đang ngày càng phát triển trong dòng văn học hiện đại, gợi ý rằng sự hiện diện thuần khiết nhất của tình yêu và niềm vui trên trái đất này không phải là những gì giữa các tình nhân, giữa vợ chồng, hay thậm chí giữa bố mẹ và con cái. Trong những mối quan hệ này, có đủ căng thẳng và sự vị kỷ không thể tránh khỏi và cũng không phải là chuyện lạ lùng gì, và chính chúng làm cho sự thuần khiết và niềm vui của các mối quan hệ này bị phủ lên một màu khác. Nhưng điều này lại không mấy đúng trong quan hệ giữa ông bà và cháu chắt. Mối quan hệ đó ít căng thẳng và vị kỷ hơn, thường là sự hiện diện thuần khiết của tình yêu và niềm vui trên trái đất này. Trong mỗi quan hệ này, sự phấn khởi tuôn trào tự do hơn, thuần khiết hơn, đẹp đẽ hơn, và phản chiếu thuần khiết hơn những gì nội tại của Thiên Chúa, cụ thể là niềm vui và phấn khởi.

Thiên Chúa là tình yêu, Kinh Thánh cho chúng ta biết như vậy, nhưng Thiên Chúa còn là niềm vui. Thiên Chúa là nụ cười nhân hậu của người ông người bà nhìn ngắm con cháu với niềm tự hào và phấn khởi.

Tuy nhiên, làm sao điều này hợp với đau khổ, với khổ nạn phục sinh, với một Đức Kitô chịu khổ nạn dùng máu và thống khổ để chuộc tội chúng ta? Niềm vui của Thiên Chúa nằm ở đâu trong ngày Thứ Sáu Tuần Thánh, khi Chúa Giêsu đau đớn trên thập giá? Cũng vậy, nếu Thiên Chúa là niềm vui, làm sao chúng ta giải thích biết bao lần cuộc sống của chúng ta, dù chân thành tin tưởng và dâng hiến, lại chẳng cảm nhận được niềm vui, hạnh phúc, tiếng cười?

Niềm vui và đau đớn không phải là hai thứ bất tương hợp. Hạnh phúc và buồn sầu cũng thế. Đúng hơn, chúng ta thường cảm nhận

chúng cùng đi với nhau. Chúng ta có thể rất đau đớn mà vẫn hạnh phúc, cũng như chúng ta có thể không đau đớn, thấy khoái lạc, nhưng lại bất hạnh. Niềm vui và hạnh phúc được khẳng định dựa vào một điều gì đó tồn tại được qua đau đớn, cụ thể là ý nghĩa, nhưng chuyện này không dễ gì hiểu được. Chúng ta có xu hướng mang một ý niệm hời hợt vô ích về cấu thành của niềm vui và hạnh phúc. Với chúng ta, chúng bất tương hợp với đau đớn, thống khổ và buồn sầu. Tôi tự hỏi nếu vào Thứ Sáu Tuần Thánh, khi Chúa Giêsu đang bị treo trên thập giá, mà có người hỏi "Ngài có hạnh phúc khi ở trên đó không?" thì Chúa sẽ trả lời thế nào. Tôi cho rằng Ngài sẽ nói tương tự thế này. *"Nếu người hình dung hạnh phúc theo cách của người, thì câu trả lời là không! Ta không hạnh phúc! Nhất là trong ngày hôm nay! Nhưng giữa những thống khổ Ta trải qua hôm nay, Ta cảm nghiệm được ý nghĩa, một ý nghĩa quá sâu sắc đến nỗi nó bao hàm cả niềm vui và hạnh phúc đi kèm thống khổ. Trong đau đớn, có một niềm vui và hạnh phúc thâm sâu từ việc hy sinh bản thân vì điều này. Cái bất hạnh và thiếu vắng niềm vui như người cảm nhận, là thứ đến rồi đi, nhưng ý nghĩa thì tồn tại mãi trong mọi cảm giác này".*

Biết được thế nhưng chúng ta vẫn không dễ gì chấp nhận Thiên Chúa là niềm vui và là một dấu chỉ chắc chắn về cuộc sống thuộc về Thiên Chúa trong tâm hồn. Tuy nhiên, biết được vậy là một khởi đầu quan trọng để dần dần chúng ta cảm nhận và ý thức thêm về nó.

Có một nỗi buồn thực sự khi không làm thánh. Tại sao lại thế? Vì khoảng cách giữa chúng ta với sự thánh thiện cũng là khoảng cách giữa chúng ta với Thiên Chúa, và khoảng cách giữa chúng ta với Thiên Chúa cũng là khoảng cách giữa chúng ta với niềm vui.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@gmail.com hoặc longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

VỤ ÁN ĐỨC GIÊSU LÀ VỤ ÁN TÔN GIÁO HAY CHÍNH TRỊ

Montfort Nguyễn Xuân Pháp Ocist

(Tiếp theo)

II. Bước Đường Lên Đồi Calvé

1. Chúa Giêsu Tiên Báo Về Cái Chết

Khác với những tên tử tội, Chúa Giêsu biết trước giờ của Ngài, giờ mà Chúa Cha muốn Ngài chu toàn sứ mạng cứu thế ngang qua cái chết và phục sinh. Ngài không chỉ nói một lần nhưng lặp lại tới ba lần. Như thế, đây không phải là một phát biểu theo cảm hứng mà có một chương trình đã định sẵn. Nhưng điều đáng quan tâm, Đức Giêsu không nói về cái chết của Ngài bởi thể lực chính trị, mà do các thượng tế và kỳ mục. Sự tiên báo này như một đúc kết những xung đột mà Ngài gặp phải trong hành trình rao giảng Tin Mừng. Ngài nói: “Con người phải chịu nhiều đau khổ, bị các kỳ mục và thượng tế cùng kinh sư loại bỏ, bị giết chết” (Mc 8, 31; 9, 31; 10, 33/ Mt 16, 21; 17, 22- 23; 20, 17- 19/ Lc 9, 22; 9, 44; 18, 31- 34).

Một chi tiết khác cũng làm cho ta rõ hơn về cái chết của Ngài là việc thanh tẩy đền thờ (Mc 11, 15- 19; Mt 21, 12- 17; Lc 19, 45- 48; Ga 2, 13- 22). Câu chuyện này mang tính lịch sử, nhưng cũng đánh dấu một hành trình mang chiều kích biểu tượng nơi Đức Giêsu. Ngài đã mạnh mẽ phản kháng những hình thức tế tự đầy màu sắc phàm tục, vụ lợi ở nơi được gọi là nhà cầu nguyện của muôn dân (Mt 21, 13; Mc 19, 46). Chứng kiến hành động khác thường của Đức Giêsu, các chức sắc tôn giáo đặt ra cho Ngài một vấn nạn về quyền bính. Họ cảm thấy khó chịu và không hiểu nổi một anh chàng, con bác thợ mộc mà dám công khai đã phá một dân tộc, đền thờ, nền phụng tự do cha ông truyền lại. Họ chất vấn Đức Giêsu: “Ông lấy dấu lạ nào chứng tỏ cho chúng tôi thấy là ông có quyền làm như thế” (Ga 2, 18). Đức Giêsu không trả lời trực tiếp nhưng lại muốn ám chỉ chính Ngài: “Các ông cứ phá hủy đền thờ này đi, nội ba ngày, tôi sẽ xây dựng lại” (Ga 2, 19); và Gioan nói

thêm: “Đền thờ Đức Giêsu muốn nói ở đây chính là thân thể Người” (Ga 2, 21).

Tuy nhiên, các thượng tế và kinh sư đã phản ứng lại cách cứng rắn và bất khả nhượng. Họ không thể chấp nhận một người sinh ra nơi gia đình nghèo nàn, trong ngôi làng vô danh tiểu tốt mà dám qua mặt các bậc thầy. Dưới nhãn quan của họ, hành động Đức Giêsu có nguy cơ phá đổ tôn giáo, nền phụng tự và cả vị thế họ đang có. Quyền lợi, vinh dự của họ đang bị lung lay bởi một con người “tâm thường” hành động một cách “điên rồ”. Bởi đó, hệ quả tất yếu mà Đức Giêsu phải nhận lãnh là cái chết.

Một chi tiết khác nữa cho ta thấy cái chết của Đức Giêsu đã được tiền định bởi thành ý Chúa Cha: sự tiên báo về Giuđa phản bội. Trong bữa tiệc ly, Đức Giêsu nói: “Thầy bảo thật anh em, có một người trong anh em sẽ nộp thầy, mà lại là người đang cùng ăn với thầy” (Mc 14, 8; Lc 22, 21- 22; Mt 46, 20- 25). Vậy tại sao Giuđa lại nộp thầy cho các thượng tế và kỳ mục? Hành động này là một sự chủ ý hay do ngộ nhận?

Sau khi thấy thầy mình bị bắt và bị đánh đập dã man, Giuđa hối hận và đi trả lại cho thượng tế, kỳ mục số tiền mà y đã nhận (Mt 27, 3-4). Như thế, ông chưa hẳn vì tiền mà nộp thầy. Có lẽ Giuđa cũng không đi ra ngoài nẻo trạng dân Do thái thời bấy giờ: Họ đang mong chờ một Đấng Messia đầy uy quyền đến giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước. Lã Thanh Lịch đã nhận định về Giuđa như sau: “Giuđa tưởng rằng một uy quyền như thế có thể đánh bại được sự chết thì cũng dư sức quét sạch hết cả La mã và quân đội của nó, khác gì ngày xưa Biển đỏ đã nuốt trọn quan lực Pharaô”[6]. Và lại, đã bao lần dân chúng và các chức sắc tôn giáo tìm cách hại Đức Giêsu nhưng hoàn toàn thất bại. Như vậy, hành động của ông như một sự đánh đố, cũng là cơ hội cho thầy mình tỏ lộ uy quyền. Nhưng ông đã lầm, và sự nhầm lẫn này đã trở nên cơ hội cho các thượng tế, kỳ mục bắt giết Đức Giêsu.

Với những lời tiên báo của Đức Giêsu về cái chết, ta thấy dù gặp phải chống đối, phản bội và kết cục ra sao thì tất cả đều nằm trong kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa. Bởi đó, cái chết này không đơn thuần là một sự ghen tức, nhưng điều quan trọng là nên giá chuộc cho muôn người.

2. Đức Giêsu Trước Thượng Hội Đồng Do Thái

Theo lẽ thường, kẻ nắm quyền thì rất khó chịu khi người khác có vẻ lên mặt dạy đời hay chống đối; các thượng tế, luật sĩ và kinh sư cũng vậy. Đã bao lần “họ giận điên lên, và bàn nhau xem có làm gì được Đức Giêsu không?” (Lc 6, 2; Mt 12, 2; Mc 2, 24). Và cơ hội đã đến, khi Giuđa, một môn đệ theo Đức Giêsu, được Ngài giáo huấn lại trở nên chiếc cầu nối và làm trung gian tiếp tay cho giới chức sắc tôn giáo bách hại thầy mình. Phúc Âm kể lại: “Hãy đi nói với các thượng tế và lãnh binh đền thờ về cách thức nộp Người cho họ. Họ rất vui mừng và đồng ý cho hẳn tiền” (Lc 22, 4- 5; Mc 10, 10- 11; Mt 26, 14- 16). Ở đây, một vấn nạn được đặt ra: tại sao Giuđa không gặp vua Hêrôđê hay Philatô mà lại gặp các thượng tế và kỳ mục?

Chắc hẳn Giuđa biết rõ thế lực nào cần loại trừ Đức Giêsu. Ba năm cùng với thầy mình trong hành trình rao giảng, ông đã chứng kiến những cuộc xung đột giữa Đức Giêsu và các thượng tế cùng kỳ mục về tôn giáo, luật lệ và tập tục tiền nhân. Cũng có thể vì ngộ nhận, ông đã trở nên kẻ “nổi giáo cho giặc” khi chủ động khơi mào cho các thượng tế và kỳ mục bắt Đức Giêsu. Lúc đi bắt, chính Giuđa là kẻ đi đầu cùng với một đám đông mang gươm giáo và gậy gộc. Họ là những người được các thượng tế, kinh sư và kỳ mục sai đến (Mc 14, 43; Mt 20, 47; Ga 10, 3). Từ một nụ hôn tỏ lòng yêu mến và hiệp thông, Giuđa biến nó thành nụ hôn của phản bội. Cái hôn của Giuđa là dấu hiệu cho binh lính nhận ra ai là người họ muốn bắt. Lã Thanh Lịch thật có lý khi nhận xét: “Giuđa nộp Đức Giêsu bằng một cái hôn. Trong cái hôn này có một cái gì đó hơn là dấu hiệu thông thường để giúp cho quân địch nhận Đức Giêsu trong đêm tối”[7].

Thế lực mà Đức Giêsu phải đối diện trước tiên chính là thượng hội đồng Do thái: “họ bắt Đức Giêsu ra trước thượng hội đồng có các ông Khana là nhạc phụ ông Caipha. Ông Caipha làm thượng tế năm đó” (Mt 26, 57- 67; Mc 14, 53- 65; Lc 22, 54- 55. 63- 71; Ga 18, 13- 14. 19- 24). Trong cuộc xử án này kẻ lúng túng chính là kẻ xử án chứ không phải người bị xử án. Bởi đó những luận tội về Đức Giêsu không đủ mạnh để thuyết phục; vì trong lúc xử mới tìm ra chứng cứ để buộc tội chứ, chứ không phải có tội rồi mới đem ra xử.

Phúc Âm thuật lại cách hành xử của Thượng hội đồng: “Họ tìm lời chứng buộc tội Đức Giêsu để lên án tử hình, nhưng không tìm ra, vì tuy có nhiều kẻ đưa chứng gian tố cáo Người, nhưng các chứng ấy lại không ăn khớp với nhau” (Mc 14, 55- 56). Cái cớ để họ kết án Đức Giêsu phạm tội đáng chết là tội phạm thượng: “Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng toàn năng và ngự giá mây trời mà đến” (Mc 14, 6). Có lẽ đây cũng là cơ hội Đức Giêsu công khai tuyên bố tư cách Thiên Sai của Ngài; lời tuyên bố hàm ý tới công thức của Tv 110 và Đn 7,13. Ngài nói rõ chức năng được gán cho Ngài như là Con Người, Đấng sẽ được tôn vinh với Thiên Chúa và ngày nào đó sẽ đến trong uy quyền. Rudolf Schackenburg đã nhận định: “Chỉ trong cảnh trước công hội, Đức Giêsu làm tăng thêm sự tấn công của những nhà lãnh đạo Do thái dẫn tới việc vị thượng tế tra vấn Đức Giêsu trực tiếp và lời tuyên xưng công khai của Đức Giêsu về tư cách Messia của Ngài”^[8].

Đức Giêsu không lảng tránh câu hỏi của vị thượng tế, nhưng đã diễn tả cách rõ ràng về vai trò và sứ vụ của mình. Như vậy, câu trả lời của Đức Giêsu trước thượng hội đồng (Mc 14, 62) hàm chứa lời khuyến cáo về sự phán xét mà Ngài dẫn đầu. Mặc cho câu nói này đã trở nên căn nguyên đưa tới cái chết, nhưng cũng là một thách đố cho giới chức sắc tôn giáo vì sự cứng tin của họ. Nói cách khác, trong ngày công phán, chính họ sẽ phải đối diện với sự thật và chịu trách nhiệm về hành vi của mình; vì họ đã cùng nhau bàn kế hại Đức Giêsu, để xử tử Người (Mt 27, 1-2; Mc 15, 1; Lc 23, 1; Ga 18, 28).

(Còn tiếp 1 kỳ)

Nguồn: simonhoadalat.com

---

^[6]Lã Thanh Lịch, *Để Làm Giàu Kiến Thức Kinh Thánh*, tr 1178.

^[7]Sđd, tr 1179.

^[8]Đức Giêsu trong các Tin Mừng, Phaolô Nguyễn Khoa Luật & Maria Phạm Thị Huy dịch, Nxb Tôn Giáo, 2009, tr 47.

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

LOẠI TRỪ CÁI TÔI ÍCH KỶ, TỰ ÁI VÀ TỰ MÃN

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: Rồi Đức Giê-su nói với các môn đệ: “Ai muốn theo Thầy phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo” (Mt 16, 24).

2. CÂU CHUYỆN: TỰ LỘ DIỆN DO THÓI KIÊU NGẠO.

Ngày xưa có một nhà bác học có tài biến mình thành nhiều người khác giống y như mình đến độ không thể phân biệt ai thật, ai giả. Một ngày kia ông được báo tin sắp có một vị thiên thần đến gọi ông trở về châu Chúa. Vì chưa muốn chết, nên ông đã biến thành 12 người khác giống y như ông để thiên thần không biết ai thật ai giả mà gọi. Quả thật, thiên thần đã không thể nhận ra nhà bác học là ai trong mười hai người, nên đành tay không trở về thiên đàng. Sau đó không lâu, khi đã thêm kinh nghiệm đối phó với sự gian trá của con người, thiên thần đã nghĩ ra một kế. Khi đối diện với 12 người giống nhau, thiên thần đã nói với các nhà bác học:

- Tôi rất khâm phục tài biến hóa của ông. Tuy nhiên, tôi thấy còn một chi tiết rất nhỏ cần phải sửa lại cho hoàn chỉnh hơn.

Vừa nghe thế, nhà bác học thật liền lên tiếng:

- Đâu? Tôi không tin còn có thiếu sót. Vậy ngài hãy cho biết thiếu sót chỗ nào?

- Ở chỗ này nè. Vừa nói, thiên thần vừa "túm cổ" nhà bác học "thật" để về châu Chúa.

(Lm Anthony de Mello)

3. SUY NIỆM:

1) "Cái tôi" là gì?: Cái tôi (the selfness) là sự tự ý thức về tư cách, phẩm chất và giá trị của mình, phân biệt với người khác. Hầu như ai trong chúng ta cũng đều có một "cái tôi". Ai cũng yêu mình và muốn bảo vệ những gì thuộc về mình như lời thánh Phao-lô: "Quả vậy, có ai ghét thân xác mình bao giờ" (Ep 5, 29). Khi mới ra đời, đứa trẻ nào cũng đều có tính tự ái và ích kỷ, thể hiện qua thái độ muốn vơ vào mình các đồ ăn hợp khẩu vị hay những vật dụng đồ chơi hợp sở thích, và cố giữ nó làm của riêng chứ không muốn để các em khác cùng chơi chung. Thực ra "cái tôi" này cũng là điều cần để con người có thể tồn tại. Những ai tự ghét mình, muốn làm hại mình như dùng tay tự đánh vào mặt mình, uống thuốc độc tự tử... đều là người mắc bệnh tâm thần và không thật tính người nữa.

Tuy nhiên "nhân đức ở mực trung dung". Nếu "cái tôi" được nuông chiều quá đáng sẽ dẫn đến ích kỷ, tự mãn và khinh thường người khác... và trở nên "đáng ghét" như Blaise Pascal đã viết: "*Ôi cái tôi thật đáng ghét!* Tôi không rõ lắm, nhưng có một điều tôi chắc chắn là 'cái tôi' của tôi rất cứng đầu, khỏe mạnh, sống lâu và nổi bật về hai điểm này là: vị kỷ và kiêu hãnh. Tôi nghe nói rằng sau khi người ta chết được 5 phút thì *cái tôi* ấy mới chết hẳn".

2) "Cái tôi" và sự tự tin:

"Cái tôi" trong mỗi người sẽ phát triển theo năm tháng. Một đứa trẻ sẽ ít bị chạm tự ái hơn là người lớn. Khi bị khiển trách, trẻ em sẽ mau quên, đang khi người lớn lại nhớ dai và có phản ứng mạnh khi bị kẻ khác xúc phạm đến danh dự của mình.

Sự đánh giá đúng khả năng và những giá trị thực sẽ giúp chúng ta thêm tự tin và làm việc hiệu quả hơn. Bất cứ ai cũng có những ưu và khuyết điểm, như câu người ta thường nói: "Nhân vô thập

tòan". Một người dù có nhiều khuyết điểm nhưng cũng có nhiều ưu điểm. Một cô gái có diện mạo không mấy xinh đẹp cũng vẫn có thể gây được thiện cảm với người khác qua cách ứng xử thân thiện. Một khi ý thức được những giá trị của "cái tôi" của mình, chúng ta sẽ không còn mang mặc cảm tự ti, không dễ bị "chạm tự ái" khi nghe những lời nói xấu về mình, hay khi đối diện với thái độ khinh thường của kẻ khác.

3) Thành thật với chính mình:

Sự chân thành cộng với việc đánh giá đúng mức khả năng và những giá trị thực của bản thân sẽ giúp chúng ta không bị mất sự tự tin. Cũng giống như một bé gái khi bị trêu chọc là "cô bé sún răng", nó liền đáp lại: "Thế còn đôi mắt của cháu thì sao?". Nghĩ rằng mình có đôi mắt đẹp, cô bé đó muốn được người khác nhìn nhận ưu điểm này của mình. Nếu chân thành và công tâm với chính mình, chắc chắn chúng ta cũng sẽ nhận ra về những ưu điểm của mình.

4) Cần tránh những "Cái tôi » nào?:

- **Cần tránh "Cái tôi" tự tôn:** Ranh giới giữa nhận thức về "cái tôi" rất mong manh. Cái tôi một khi bị thổi phồng thường gây nhiều đau khổ... Những người có địa vị cao dễ mang tâm trạng tự tôn và cố chấp. Thực vậy: đang khi một người bình thường dễ dàng đón nhận ý kiến bất đồng, thì các "ông lớn" nhiều quyền thế lại "khó lòng chấp nhận được ý kiến bất đồng của người dưới". Nếu biết khiêm tốn thì chắc mỗi người chúng ta sẽ nhận ra giới hạn của mình: Thực sự mỗi chúng ta cũng chỉ là một hạt bụi nhỏ bé và yếu đuối trong vũ trụ vô tận: Chỉ cần một giọt nước như một giọt nọc độc của loài rắn hổ mang cũng đủ hạ gục một lực sĩ khỏe mạnh nhất. Thế thì tại sao chúng ta lại không bỏ đi cái tôi tự mãn, để trở thành một người trung thực với bản thân mình?

- **Cần tránh "Cái tôi" giả hình:** Chúng ta thường muốn được người khác khen ngợi, đề cao ưu điểm và trân trọng tài năng của mình, và không muốn bị kẻ khác xâm phạm đến quyền lợi của mình. Vì luôn muốn được nghe lời khen đang khi thực tế vẫn còn nhiều thói hư, nên chúng ta thường "Tốt đẹp khoe ra, xấu xa đậy lại". Chúng ta thường muốn trình diễn bộ mặt "tốt ảo", như các

người biệt phái đã bị Đức Giê-su quở trách là giả hình: “Chúng là mồ quét tô vôi, bên ngoài có vẻ đẹp, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và đủ mọi thứ ô uế” (Mt 23, 27).

- **Cần tránh “cái tôi” tự ái cao:** Một người không dám nhìn nhận khuyết điểm của mình vì tự ái cao, sẽ hay đổ lỗi cho người khác và không tự nhận lỗi. Sau khi phạm tội và bị Chúa xét hỏi, ông A-đam đã đổ lỗi cho bà E-và đã xúi mình. Còn bà E-và lại đổ lỗi cho con rắn đã cám dỗ mình. Còn chúng ta thì sao? Mỗi lần tham dự thánh lễ, Hội thánh dạy chúng ta phải khiêm tốn dấn ngực nhận lỗi: “Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi đàng”...

- **Cần tránh “cái tôi” ích kỷ:** Theo nghiên cứu của một số điện thoại viên thì chữ “tôi” được người ta hay nói nhất. Trong đời sống gia đình, muốn cho vợ chồng hòa thuận, hai vợ chồng khi nói chuyện cần dùng chữ “chúng mình” thay vì chữ “tôi”.

4. SINH HOẠT: Chúng ta cần làm gì để loại trừ “cái tôi” ích kỷ tự mãn?

5. LỜI CẦU:

Lạy Chúa Cha từ bi nhân ái. Xin cho chúng con biết nhận ra những ưu điểm Chúa ban để dâng lời tạ ơn Chúa. Xin cho chúng con biết khiêm tốn nhìn nhận các khuyết điểm và sự thiếu sót của mình để tu sửa ngày một nên hoàn thiện hơn. Chúng con hy vọng nhờ năng nghe Lời Chúa dạy tại nhà thờ và trong giờ kinh tối tại gia đình, nhất là nhờ được Thánh Thần ban ơn trợ giúp, chúng con sẽ loại trừ được “cái tôi” ích kỷ, tự mãn để học nơi Chúa Giê-su sự hiền lành và khiêm nhường trong lòng - AMEN.

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

ĐAU KHỔ DƯỚI NHÃN QUAN KITÔ GIÁO

Lm. Phaolô Bùi Đình Cao

Trích từ Tập san Đức Tin Và Văn Hóa, số 04

Sống khỏe mạnh, hạnh phúc và không phải nếm mùi đau khổ là ước mơ của hết mọi người trên cõi dương gian. Hầu đạt được mơ ước này, từ cổ chí kim con người đã và đang nỗ lực đi tìm mọi phương cách và bào chế “những phương thuốc đặc trị” nhưng vẫn chưa thể biến ước mơ đó thành hiện thực. Quả thực, đau khổ là một vấn đề nan

giải, khó tìm ra câu trả lời tại sao và khi nào mới chấm dứt. Dầu đặt vấn đề như vậy nhưng, có thể nói, phần lớn nhân loại đã nhìn nhận đau khổ như là một thực tại trong cuộc sống và là một phần của kiếp sống nhân sinh. Thật vậy, hết mọi người, dù là nam hay nữ, sang hay hèn, có tôn giáo hay không có tôn giáo, ở địa vị cao hay thấp, đều phải nếm mùi đau khổ. Thấu hiểu kiếp người là vậy nên Đức Phật đã phải thốt lên rằng “Đời là bể khổ!”.

Vì đau khổ là một phần của cuộc sống, cho nên dù là người Kitô hữu hay tín đồ của bất cứ tôn giáo nào khác cũng không thể tránh khỏi đau khổ và hy vọng làm cho nó biến mất. Tuy nhiên, nhờ mạc khải của Thiên Chúa và nhờ ánh sáng đức tin soi dẫn, người Kitô hữu luôn ý thức rằng đau khổ thuộc vào bản tính của con người, là một trong những hậu quả của Tội Nguyên tổ, dẫn đến sự mỏng dòn, yếu đuối, tội lỗi mà con người đã, đang và sẽ gây nên cho mình và cho nhau. Đó là một thực tại khó lòng thoát khỏi, có chăng thì cũng chỉ làm giảm bớt phần nào khi người ta biết đón nhận, cảm thông và chia sẻ với nhau. Nhận thấy sự thật không thể chối bỏ này, tác giả Thánh vịnh đã thốt lên rằng: “Tính tuổi thọ trong

ngoài bảy chục, Mạnh giỏi chẳng là được tám mươi, Mà phần lớn chỉ là gian lao khổ nhọc” (Tv 90 (89), 10).

Cuộc sống dù có sung túc và được cải thiện tốt đến đâu đi nữa, đau khổ vẫn luôn ngự trị và chiếm hữu. Biết rằng khoa học ngày nay đã làm gia tăng gấp bội tuổi thọ, chữa trị được nhiều căn bệnh nan y, nhưng ta vẫn phải thường xuyên đối diện với thách đố muôn thuở của bệnh tật, của tiến trình lão hoá và của sự chết. Đau khổ quả là vấn đề khiến nhiều người muốn tìm ra lời giải đáp, nhưng không có câu trả lời thỏa đáng. Thực ra, việc nhìn nhận vấn nạn này thế nào còn tùy vào quan niệm của ta về thế giới và nhất là tùy vào tôn giáo mà ta đang tin theo. Trong tinh thần đó, người viết không có tham vọng xem xét mọi khía cạnh và giải quyết cách thỏa đáng vấn đề to lớn này, song chỉ muốn cùng với độc giả cố gắng khám phá những thực tại của đau khổ, giúp hiểu rõ hơn về ý nghĩa của nó, để rồi cùng với mọi người, trong hành trình tìm Chúa, biết vượt qua đau khổ và phục vụ con người đau khổ một cách hiệu quả nhất.

1. Thực tại đau khổ

Là con người, ai mà không biết đến đau khổ và phải nếm mùi khổ đau. Vì, như đã nói trên, đau khổ đã gắn liền với thân phận con người. Chào đời với ba tiếng khóc oa oa là đã bắt đầu nếm mùi đau khổ rồi; thậm chí có những hài nhi chưa chào đời mà đã phải mang lấy khổ đau từ những người khác và bởi những hoàn cảnh khác nhau. Lớn lên, con người càng phải đối mặt với nhiều cay đắng chua chát hơn. Như vậy, đau khổ là một thực tại liên tiếp diễn ra trong cuộc sống, nhưng thực tại đó như thế nào và diễn ra làm sao?

Đau khổ ngự trị khắp nơi và ngay trong mỗi người [1]. Thực tại đau khổ là vô cùng đa dạng, chẳng hạn: thiên tai, hạn hán, lũ lụt, đói nghèo, khủng bố, chiến tranh, môi trường bị tàn phá, những chính sách và thể chế chính trị hà khắc, tàn bạo, v.v. Mức độ đau khổ của mỗi người cũng khác nhau: người thì đau khổ tạm thời, kẻ thì đeo đẳng suốt đời. Tác động của đau khổ có thể là thể lý, tâm lý, đến tâm linh và đời sống luân lý. Cũng có những đau khổ do chính con người tạo nên cho nhau, như: bắt công hay đàn áp, bị bóc lột và bị bỏ rơi. Có những nỗi đau do bệnh hoạn, tật nguyền,

do tuổi già, sức yếu. Có những đau khổ do nghiện ngập, do tật xấu hay do thất bại nản chí [2]. Đau khổ thật là muôn hình vạn trạng, như Victor Hugo thừa nhận: “Đau khổ cũng đa dạng như con người. Một người chịu đựng những gì mình có thể”.

Đau khổ là một thực tại của kiếp nhân sinh, nhưng vấn đề đặt ra là: Ai đã gây nên đau khổ cho con người? Phải chăng Thiên Chúa là tác giả? Hay là do sự dữ, thế ai tạo nên sự dữ? Có phải đây là sự trừng phạt công bình của Thiên Chúa vì tội lỗi của con người không? Để trả lời cho câu hỏi muôn thuở này, chúng ta cùng nhau lược lại những thứ đau khổ theo khám phá của cha Thévenot, một cách nào đó, từ nơi đây sẽ cho ta câu trả lời. Theo ngài, đau khổ có nhiều thứ, nhưng tựu trung lại đau khổ thể hiện trong ba loại: đau khổ thể xác, đau khổ tâm lý, và đau khổ có nguồn gốc tâm linh [3].

(1) Trước hết, đau khổ phát xuất từ tình trạng suy yếu tự nhiên, đó là: bệnh tật, tuổi tác, vất vả, thiên tai, lâm lẫm, vô ý của con người. Về phương diện này, đau khổ tựa như một điều không thể tránh khỏi của số mệnh, của kiếp người.

(2) Tiếp đến, đau khổ phát xuất từ việc người bóc lột người, từ những bất công hoặc tội lỗi. Những đau khổ này đôi khi còn vượt hẳn đau khổ tự nhiên, vì do con người lạm dụng tự do của mình để nghĩ ra những cách thể hành hạ nhau và gây ra đau khổ cho nhau.

(3) Loại đau khổ thứ ba là những đau khổ sinh ra từ việc thực hiện một tiến trình sống nào đó mà mình đang trải qua. Ví dụ: có người đau khổ vì nghiện rượu hay nghiện ma túy, có người đau khổ vì tình yêu dang dở hay bị thất bại trong tình yêu, cũng có người đau khổ trên con đường tạo lập sự nghiệp, v.v.

(4) Loại đau khổ cuối cùng là nỗi đau khổ do lòng trắc ẩn, khi cảm thấy thương cảm trước đau khổ của những người khác. Nỗi đau khổ mà tôi đang cùng với người ấy chống lại phần nào đã trở thành đau khổ của chính tôi.

Điểm qua những loại đau khổ đó là ta đã có câu trả lời. Đau khổ xuất phát từ tình trạng tự nhiên của con người, ngay trong khiếm khuyết của cơ thể, thuộc bình diện sinh học, tâm lý, cũng như do chính con người tạo nên, ta không thể quy trách nhiệm cho ai. Nguyên nhân nằm ở trong chính con người, một con người đầy

những khiếm khuyết, giới hạn, vô trật tự và sai lầm. Đây là kết quả không thể tránh được của kiếp làm người và của thế giới thụ tạo.

Trong cuốn *Dieu ne veut pas la souffrance des hommes* (Thiên Chúa không muốn sự đau khổ cho con người), Jean-Claude Larchet cho ta một gợi ý khá rõ ràng về nguồn gốc của đau khổ. Trước hết, tác giả khẳng định rằng “đau khổ là điều nằm ngoài ý định của Thiên Chúa và Ngài không phải là tác giả của đau khổ. Điều đó được thể hiện trong biến cố tạo dựng từ ban đầu và ngay cả sau cuộc sáng tạo điều đó cũng không được lặp lại” [4]. Thứ đến, tác giả cũng trình bày nguyên do của đau khổ đến từ con người và chính con người là chủ thể; đau khổ như là “một hậu quả của Tội Nguyên tổ đã được khắc ghi nơi bản tính con người. Vì hậu quả của tội Adam nên muôn người phải chịu, do đó con người là chủ thể của đau khổ” [5].

Kinh thánh soi chiếu thực tại này của nhân loại bằng mạc khải về “Tội Nguyên tổ,” một thứ tội đã được nhiều nhà thần học xếp vào loại “tội của thiên nhiên”. “Trong bối cảnh văn hoá – xã hội in đậm dấu ấn của tranh giành sở hữu, quyền lực và khoái lạc, sự hiện diện của đau khổ quả là không thể tránh khỏi. Chính quan điểm này đã dẫn đến xu hướng muốn xoá bỏ đau khổ bằng bất cứ giá nào trên cả hai bình diện thể lý và tâm lý. Trên bình diện lý trí, nó đang tìm cách “gạt bỏ vấn đề đau khổ; và trên bình diện thể lý, nó đang tìm cách khử trừ con người đau khổ bằng cách giết chết, khai trừ, bỏ rơi hay khinh miệt” [6]. Tội sinh ra tội, rất nhiều khi người này lại chồng chất đau khổ cho người khác. Thiên Chúa được gọi là Đấng Tình Yêu; chắc chắn với bản chất là tình yêu, Ngài không phải là nguyên nhân cũng không muốn ai phải đau khổ. Phải khẳng định rằng đau khổ là hậu quả của tội lỗi, tất cả chỉ vì do con người gây nên đau khổ cho mình và cho đồng loại.

Như vậy, đau khổ đã trở thành một thực tại trên trần gian, cho dù không muốn nó vẫn đến với bạn, với anh và với tôi. Ngày nay, điều kiện sống đã được cải thiện, nhờ đó số người cao tuổi tăng lên đáng kể, nhiều bệnh tật cũng đã được đẩy lùi và hệ thống hưu dưỡng, bệnh viện được tổ chức tiên tiến và hiện đại hơn, nhưng điều đó không có nghĩa là mọi đau khổ sẽ biến mất. Quả thực, chỉ trong viễn tượng Kitô giáo, Đức Giêsu, con người của đau khổ, luôn

hiện diện giữa nhân loại đã giải thích cho chúng ta rõ tại sao con người phải đau khổ. Thập giá đã trở thành điểm hẹn tâm linh, nơi Thiên Chúa đến tìm gặp nhân loại đầy khổ đau. Chân lý mạc khải này sẽ giúp khám phá và nhận ra ý nghĩa của đau khổ.

(Còn tiếp)

-----
[1] Xem Nguyễn Chính Kết, Linh hạnh Phật Giáo, Nxb. Tp. HCM, 1997, tr. 50. Đức Phật phân chia các đau khổ thành 8 thứ: sinh khổ, lão khổ, bệnh khổ, tử khổ, oán tăng hội khổ (ghét nhau mà phải sống chung), ái biệt ly khổ (thương nhau mà phải sống xa nhau), cầu bất đắc khổ (ước mong mà không thành đạt), ngũ thạnh âm khổ (khổ vì đòi ăn, lý trí đòi hiểu biết, ý chí đòi yêu, nhục dục đòi ham muốn).

[2] Xem Dionigi Tetamanzi & Guy Durand, Tân Đạo Đức Sinh Học, do linh mục An Tôn Nguyễn Văn Tuyển biên soạn, Đại Chủng viện Huế 2003, tr. 364.

[3] Xavier Thévenot, Souffrance, bonheur et éthique, do Linh mục Đặng Xuân Thành chuyển ngữ, Nxb. Tôn giáo 2008, tr. 9-13.

[4] Jean-Claude Larchet, Dieu ne vuet pas la souffrance des hommes, Cerf Paris 1999, trang 11.

[5] X. Jean-Claude Larchet, sách đã dẫn (sđd.), tr. 27.

[6] Dionigi Tetamanzi & Guy Durand, sđd., tr. 366

CHIA BUỒN

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn được tin:

BÀ CỐ TÊRÊSA NGUYỄN THỊ THU NGA

Là thân mẫu LM. Michael Phạm Trường Trinh, linh hướng Cộng đoàn LCTX Hạt Tân Định.

Đã an nghỉ trong Chúa lúc 5g15 ngày 19 tháng 04 năm 2023.

Hưởng thọ: 84 tuổi.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn xin thành kính phân ưu cùng Cha và Gia đình. Xin Lòng Thương Xót của Chúa cho linh hồn Têrêsa sớm được hưởng Tôn nhan Chúa.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

Người cao tuổi bổ sung canxi thế nào để phòng loãng xương mà không lo tác dụng phụ?

SKĐS - Người cao tuổi thường được khuyên nên bổ sung canxi để ngừa loãng xương, nhưng quá nhiều canxi có thể làm tăng đáng kể nguy cơ mắc các vấn đề về van tim ở người cao tuổi, góp phần gây ra bệnh suy tim.

Loãng xương là tình trạng mất mật độ xương ở người lớn tuổi có thể dẫn tới gãy xương gây đau đớn, tàn tật và biến dạng. Mặc dù yếu tố di truyền và kích thích xương ảnh hưởng đến sự phát triển của chứng loãng xương, nhưng thông thường có thể ngăn ngừa, trì hoãn hoặc giảm thiểu quá trình mất xương thông qua một lối sống lành mạnh từ khi còn trẻ.

Theo TS.BS. Lê Thanh Hải, Giám đốc Bệnh viện Phổi tỉnh Thừa Thiên Huế, loãng xương ở người cao tuổi là một bệnh lý phổ biến, chỉ xếp sau các bệnh lý tim mạch. Hiện nay có khoảng 1/3 số phụ nữ và 1/8 số nam giới trên 50 tuổi có nguy cơ loãng xương. Tình trạng loãng xương sẽ càng trở nặng hơn khi về già. Do độ tuổi này, mật độ xương không đảm bảo đủ mức cho phép để bảo đảm xương cứng chắc như lúc ở tuổi trưởng thành.

1. Loãng xương ảnh hưởng nhiều tới cuộc sống người lớn tuổi

Loãng xương là một bệnh không có triệu chứng dẫn đến tăng nguy cơ gãy xương do chấn thương nhẹ, các vị trí gãy phổ biến bao gồm cổ tay, cột sống và hông. Gãy xương xảy ra ở những khu vực này do ngã từ độ cao đứng hoặc thấp hơn được gọi là gãy xương do yếu và là bằng chứng của bệnh loãng xương.

Gãy xương hông do loãng xương là một vấn đề nghiêm trọng đối với người cao tuổi. Tỷ lệ tử vong tăng lên đáng kể sau khi bị gãy xương hông, nhiều người bị tàn tật vĩnh viễn và dưới 50% người bị chấn thương này có thể phục hồi chức năng. Khoảng 25% bệnh nhân phải chăm sóc dài hạn trong 1 năm hoặc hơn sau khi bị gãy xương hông.

Các yếu tố nguy cơ gây loãng xương bao gồm:

- Tuổi cao.
- Có khung cơ thể nhỏ.
- Tiền sử gia đình bị loãng xương.
- Sử dụng quá nhiều rượu.
- Hút thuốc lá.
- Thiếu tập thể dục.
- Dùng một số loại thuốc, đặc biệt là steroid và một số loại thuốc chống động kinh.
- Các bệnh về tuyến giáp, hoặc tuyến cận giáp và/hoặc bệnh tuyến thượng thận.
- Rối loạn ăn uống.
- Nồng độ canxi và vitamin D thấp....
- Phụ nữ sau mãn kinh, phụ nữ mãn kinh sớm hoặc đã từng phẫu thuật cắt bỏ buồng trứng trước khi mãn kinh.
- Nam giới có mức độ thấp của nội tiết tố nam testosterone hoặc đã điều trị ung thư tuyến tiền liệt làm giảm mức testosterone.

Thường không có dấu hiệu cảnh báo loãng xương cho đến khi gãy xương xảy ra. Tuy nhiên, có nhiều cách giúp ngăn ngừa, trì hoãn và điều trị chứng loãng xương.

2. Người cao tuổi bổ sung quá nhiều canxi - lợi bất cập hại

Ở độ tuổi trung niên trở ra đến cao tuổi, việc bổ sung canxi và vitamin D3 quá nhiều sẽ gây hại nhiều hơn lợi. Sau khi bước sang tuổi trung niên, sự thoái hóa xương luôn mạnh hơn sự tổng hợp xương.

Thêm vào đó, đối với người cao tuổi hoặc bệnh nhân bị suy giảm chức năng gan thận thì việc sản xuất các chất kích thích tăng trưởng và hormon tăng trưởng bị suy giảm. Các chất kích thích tăng trưởng này bị thiếu hụt sẽ dẫn tới thiếu hụt protein vận chuyển canxi vào máu, dẫn tới hạn chế khả năng hấp thu canxi.

Như vậy, đối với các đối tượng này, cho dù có bổ sung nhiều canxi và vitamin D3 thì cũng khó hấp thu vào máu mà còn dẫn đến dư thừa canxi trong máu. Nồng độ canxi trong máu dư thừa có thể

gây hại cho cơ thể, ví dụ: gây vôi hóa thận, sỏi thận, làm suy giảm chức năng thận, gây rối loạn canxi máu và rối loạn nhịp tim.

Tiến sĩ Samir Kapadia, Giám đốc Khoa tim mạch của Phòng khám đa khoa Cleveland, Ohio (Hoa Kỳ) cho biết: Đối với người lớn tuổi, việc bổ sung canxi không những không hữu ích mà thậm chí có thể gây hại. Quá nhiều canxi trong máu có thể làm yếu xương, tạo sỏi thận và cản trở hoạt động của tim và não. Đã có một số bằng chứng cho thấy lượng canxi hấp thụ cao có liên quan đến tổn thương não.

Ngoài ra, lượng canxi lớn giải phóng nhiều hormone khác nhau gây ra những cơn đau tim, ảnh hưởng đến sự phát triển của tim mạch... giảm hấp thụ các chất khoáng khác như sắt, kẽm, magie, phospho....

3. Cách an toàn để tăng cường canxi ngừa loãng xương

Nhu cầu dinh dưỡng để tối ưu hóa sức khỏe của xương có thể dễ dàng được đáp ứng bằng chế độ ăn nhiều trái cây và rau quả (tương đương với 5 khẩu phần ăn trở lên/ngày), một lượng vừa đủ protein nhưng vừa phải protein động vật, và cung cấp đủ canxi và vitamin D thông qua tiêu thụ sữa ít chất béo hoặc thực phẩm tăng cường canxi.

Thực phẩm là nguồn ưa thích để duy trì sự cân bằng canxi vì có những chất dinh dưỡng thiết yếu khác được tìm thấy trong thực phẩm giàu canxi. Đối với những người không đủ canxi từ chế độ ăn uống, có thể sử dụng canxi bổ sung. Nếu bạn đang muốn bổ sung canxi nên gặp bác sĩ để tư vấn và đánh giá tình trạng sức khỏe xem điều đó có thực sự cần thiết hay không.

Canxi bổ sung hoặc chế độ ăn uống nên được chia đều trong ngày, với 500 mg hoặc ít hơn được tiêu thụ trong mỗi bữa ăn để tối ưu hóa sự hấp thụ. Ở tất cả những người trên 70 tuổi, nên bổ sung lượng vitamin D ít nhất 600 IU mỗi ngày (tối đa 1000 IU/ngày), ngoài nhu cầu canxi là 1.200 mg mỗi ngày.

Vitamin D cũng là nền tảng cho sức khỏe của xương, vì nó cần thiết cho sự hấp thụ canxi tối ưu. Việc sản xuất vitamin D qua da cũng giảm theo tuổi tác, vì vậy những người lớn tuổi cần nhiều vitamin D hơn thông qua chế độ ăn uống hoặc bổ sung. Cả canxi và

vitamin D đều quan trọng trong việc điều chỉnh sự gia tăng liên quan đến tuổi tác của hormone tuyến cận giáp và quá trình tái hấp thu xương.

Vitamin D từ thực phẩm, chất bổ sung và/hoặc vitamin tổng hợp có thể được sử dụng để đáp ứng nhu cầu vitamin D. Người già yếu kém hấp thu, nghiện rượu có thể cần bổ sung magiê. Một số người cao tuổi có dấu hiệu tình trạng dinh dưỡng kém (nồng độ albumin thấp) hoặc sau khi bị gãy xương hông có thể được hưởng lợi từ việc bổ sung protein và vitamin tổng hợp để đảm bảo đầy đủ các chất dinh dưỡng khác.

TS. BS. Lê Thanh Hải đưa ra lời khuyên:

Chúng ta có thể bảo vệ xương bằng cách bổ sung đủ vitamin D và canxi, ăn một chế độ ăn uống cân bằng bao gồm các loại thực phẩm tốt cho sức khỏe của xương, bao gồm trái cây và rau quả.

Nên tập thể dục thường xuyên để giữ cho xương và cơ chắc khỏe, tránh hút thuốc lá và hạn chế uống rượu bia. Một ngày, nhớ nên dành 15 phút tiếp xúc da trực tiếp với ánh sáng mặt trời, chỉ cần chừng đó thời gian đã mang lại đủ vitamin D cho cơ thể trong ngày.

Theo suckhoedoisong.vn

Mục lục

† Lá Thư Linh Hưởng	02
† Sống Lời Chúa	03
† Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 88)	11
† Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn-Đại lễ kính LCTX 2023	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	21
† DIỄN ĐÀN:	
◆ Đóa Đồng trinh	26
◆ Đáp lời Mẹ, thực thi mệnh lệnh Fatima	31
◆ Năm mùa Chúa đổ hồng ân	35
◆ Tính CD và linh động trong cử hành phụng vụ Thánh lễ	38
◆ Sức mạnh Thánh Thần	42
◆ Niềm vui, một dấu chỉ của Thiên Chúa	44
◆ Vụ án Đức Giêsu là vụ án tôn giáo hay chính trị	47
† Giáo dục nhân bản:	
◆ Loại trừ cái tôi...	51
† Giải đáp thắc mắc:	
◆ Đau khổ dưới nhãn quan Kitô giáo	55
† Phòng mạch miễn phí:	
◆ Người cao tuổi bổ sung canxi thế nào...	60